

2008. május 8., csütörtök

43. felhívja a figyelmet arra, hogy e lendület megtartásában a Parlamentnek és a Kongresszusnak döntő szerepe van, valamint arra, hogy a nem vámjellegű akadályokat csak jogalkotó testületek szüntethetik meg; javasolja, hogy évente rendezzenek gondosan előkészített vitát a TGT-n és belül megvitatott és a struktúráját érintő kérdések tekintetében elért előrehaladásról;

44. ezért felszólítja az EU és az USA vezetőit, továbbá a TGT társelnökeit, hogy a folyamat hosszú távú sikere érdekében vegyék figyelembe a jogalkotók e kulcsfontosságú szerepét, valamint sürgeti, hogy teljes mértékben és közvetlenül vonják be a transzatlanti jogalkotói párbeszéd képviselőit a TGT tevékenységébe; elismeri egyúttal a vállalati és fogyasztói szintű érdekelt felek jelentőségét abban, hogy észrevételeikkel és szakértelmükkel hozzájárulnak a TGT munkájához; úgy véli ugyanakkor, hogy konzultatív szerepüket meg kell különböztetni a Kongresszus és a Parlament jogalkotó szerepétől;

45. tudomásul veszi egy tanácsadó csoport létrehozását, amely a transzatlanti jogalkotói párbeszéd, a transzatlanti üzleti párbeszéd és a transzatlanti fogyasztói párbeszéd képviselőiből áll; elismerését fejezi ki a jogalkotóknak és érdekelt feleknek a TGT első, 2007. novemberi ülése sikeréhez nyújtott hozzájárulásukhoz; reméli, hogy a transzatlanti munkaügyi párbeszéd és a transzatlanti környezetvédelmi párbeszéd a közeljövőben nagyobb szerepet fog játszani; felszólít arra, hogy a munkaügyi párbeszéd és a környezetvédelmi párbeszéd vezetőit vonják be a tanácsadó csoportba;

46. ismételten kifejezi szándékát a két parlament közötti párbeszéd megerősítésére, és felszólítja őket a korai bekapcsolódásra, különösen a globális önszabályozó testületek által a politikai elszámoltathatóság problémáinak korai szakaszban történő kezelését célzó jövőbeni szabályok kialakításába;

47. úgy véli, hogy ezek már lényeges kérdések, és hogy a nemzeti parlamenti képviselőket rendszeresen tájékoztatni kell a fejleményekről; felhívja elnökét annak biztosítására, hogy e célból hozzanak létre mechanizmust;

*

* *

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, a TGT titkárságának, valamint az USA Kongresszusának.

Az emberi jogok világbeli helyzete 2007-ben és az EU ezzel kapcsolatos politikája

P6_TA(2008)0193

Az Európai Parlament 2008. május 8-i jogalkotási állásfoglalása az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló 2007. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2007/2274(INI))

(2009/C 271 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió emberi jogokról szóló kilencedik éves jelentésére (2007) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3., 6., 11., 13. és 19. cikkére és az EK-Szerződés 177. és 300. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és valamennyi kapcsolódó nemzetközi emberi jogi okmányra ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ Alapokmányára,
- tekintettel az ENSZ valamennyi emberi jogi egyezményére és azok opcionális jegyzőkönyveire,

⁽¹⁾ A Tanács 13288/1/07. sz. dokumentuma.

⁽²⁾ Valamennyi jelentős alapszöveghez lásd a külügyi szakbizottság A6-0128/2007 számú jelentésének III. mellékletében foglalt táblázatot.

2008. május 8., csütörtök

- tekintettel a regionális emberi jogi eszközökre, köztük különösen az emberek és népek jogairól szóló afrikai chartára, a nők jogairól Afrikában szóló opcionális jegyzőkönyvre, az emberi jogok amerikai egyezményére és az emberi jogokról szóló arab chartára,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) 2002. július 1-jei római statútumának hatályba lépésére és az Európai Parlament NBB-hez kapcsolódó állásfoglalásaira ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményére és az Európai Unió 2005. évi tervére az emberkereskedelem elleni küzdelemre és annak megelőzésére vonatkozó legjobb gyakorlatokról, normákról és eljárásokról ⁽²⁾,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez (ECHR) csatolt, a halálbüntetés minden körülmények közötti eltörléséről szóló 13. kiegészítő jegyzőkönyvre,
- tekintettel az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményére (a kínzás elleni egyezmény),
- tekintettel az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezményére,
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló ENSZ-egyezményre és az ahhoz csatolt opcionális jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽³⁾,
- tekintettel az AKCS–EK partnerségi megállapodásra és annak felülvizsgálatára ⁽⁴⁾,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze, EIDHR) létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az emberi jogok világbéli helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (UNHRC) ötödik és hetedik ülészakáról szóló, 2007. június 7-én ⁽⁶⁾ illetve 2008. február 21-én ⁽⁷⁾ elfogadott állásfoglalásaira, valamint az UNHRC-ről folyó tárgyalások kimenetelére,
- tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban található emberi jogi és demokráciazáradékról szóló 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratóriumról szóló 2007. február 1-jei ⁽⁹⁾ és 2007. április 26-i ⁽¹⁰⁾ állásfoglalásaira, valamint az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének a halálbüntetés alkalmazásának moratóriumáról szóló 2007. december 18-i 62/149 határozatára,

⁽¹⁾ HL C 379., 1998.12.7., 265. o.; HL C 262., 2001.9.18., 262. o.; HL C 293. E, 2002.11.28., 88. o.; HL C 271. E, 2003.11.12., 576. o.

⁽²⁾ HL C 311., 2005.12.9., 1. o.

⁽³⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.; HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽⁵⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0235.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0065.

⁽⁸⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

⁽⁹⁾ HL C 250. E, 2007.10.25., 91. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 775. o.

2008. május 8., csütörtök

- tekintettel a nők nemi szervének megcsönkítéséről szóló 2001. szeptember 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾, amely megerősíti, hogy az ilyen megcsönkítés minden formája – annak mértékétől függetlenül – a nőkkel szembeni erőszakos cselekménynek minősül, és alapvető jogaik megsértését jelenti,
 - tekintettel a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és konzultációk működéséről szóló 2007. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽²⁾, beleértve a nők jogait is, amelyekkel kifejezetten foglalkozni kell valamennyi emberi jogi párbeszéd keretében,
 - tekintettel az interneten való véleménynyilvánítás szabadságáról szóló 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének sürgősségi eseteiről szóló valamennyi általa elfogadott állásfoglalásra,
 - tekintettel az Európai Unió nem kormányzati szervezeteinek 2007 decemberében Lisszabonban tartott emberi jogi fórumára,
 - tekintettel az Egyesült Nemzeteknek a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményére, amelyet az Európai Közösség és tagállamainak többsége 2007. március 30-án írt alá, és amely rögzíti, hogy a harmadik országokkal kapcsolatos emberi jogi fellépésekbe be kell építeni a fogyatékkal élő személyek érdekeit és ügyeit,
 - tekintettel az Európai Unió küldöttségei és szolgálatai számára a fogyatékoságról és fejlődésről készített, 2004 júliusában közzétett iránymutató feljegyzésre,
 - tekintettel az emberijog-védőkről szóló ENSZ-nyilatkozatra és az Egyesült Nemzetek főtitkáranak különleges képviselője által az emberijog-védők helyzetével kapcsolatban végzett tevékenységekre,
 - tekintettel a 2006 decemberében elfogadott, minden személy erőszakos eltűnéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményre,
 - tekintettel az Európai Uniónak a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló iránymutatására ⁽⁴⁾, továbbá a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról, az emberijog-védőkről, a halálbüntetésről, a kínzásról és más embertelen és megalázó bánásmódról, a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédokről, valamint a gyermekek jogainak előmozdításáról és védelméről szóló iránymutatásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére, és 112. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0153/2008),
- A. mivel a Tanácsnak és a Bizottságnak az emberi jogokról szóló, 2007. évi kilencedik éves jelentése általános áttekintést nyújt az Európai Unió intézményei által az emberi jogok terén az Unión belül és azon kívül végzett tevékenységekről;
- B. mivel ezen jelentés célja a Bizottság, a Tanács és a Parlament emberi jogi tevékenységeinek vizsgálata, értékelése és egyes esetekben építő jellegű bírálata;
- C. mivel az Európai Unión belüli emberi jogi helyzet minden kétséget kizáróan közvetlen hatással van hitelességére és egy hatékony külpolitika végrehajtására irányuló képességére;
- D. mivel az emberi jogok és azok védelme a jogállamiságon, a demokratikus kormányzáson, a hatalmi ágak szétválasztásának elvén és a politikai elszámoltathatóságon, valamint olyan politikai jogokon alapul – és ezekkel párhuzamosan előmozdítandó –, amelyek lehetővé teszik, hogy kedvezményezettjei saját emberi jogaik védelmezői legyenek;

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2002.3.28., 126. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0381.

⁽³⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 879. o.

⁽⁴⁾ HL C 327., 2005.12.23., 4. o.

2008. május 8., csütörtök

- E. mivel erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy nagyobb figyelem irányuljon az alapvető emberi jogok – különösen a politikai jogok – tiszteletben tartására a kétoldalú vagy regionális kereskedelmi megállapodásokról folyó tárgyalások és azok végrehajtása során, még a fontos kereskedelmi partnerekkel kötött megállapodások tekintetében is;
- F. mivel a jog érvényesülése, a szabadság, a demokrácia és a jogállamiság – az alapvető szabadságok és az emberi jogok garantálásával – a tartós béke pilléreit alkotják, és mivel a tartós béke nem valósítható meg olyan alkukkal, amelyek védik az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot rendszeresen megsértő személyeket;
- G. mivel az emberi jogok előmozdítására irányuló politikák továbbra is veszélyben vannak a világ különböző térségeiben, miután az emberi jogok megsértése szükségszerűen együtt jár a jogsértők azon erőfeszítéseivel, hogy csökkentsék az emberi jogokat támogató politikák hatását, különösen azokban az országokban, ahol az emberi jogok megsértése döntő szerepet játszik egy nem demokratikus kormány hatalmának fenntartásában;
- H. mivel a fejlődő országokban a fogyatékkal élő emberek 82%-a még mindig a szegénységi küszöb alatt él, és továbbra is a legsúlyosabb emberi jogi visszaéléseknek van kitéve, ideértve az élethez való jog megtagadását és az embertelen vagy megalázó bánásmódot; mivel a fogyatékkal élő gyermekek helyzete különösen aggasztó e tekintetben;
- I. mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Alapokmánya szerint „az elérhető legmagasabb szintű egészség élvezete egyike minden ember alapvető jogainak, fajra, vallásra, politikai nézetekre, gazdasági vagy társadalmi helyzetre való tekintet nélkül”, és mivel a béke és biztonság megvalósításához alapvető fontosságú, hogy minden ember egészséges legyen;

1. helyteleníti, hogy az Európai Unió még mindig messze van attól, hogy egységes és ütőképes politikát folytasson az emberi jogok védelme és előmozdítása érdekében világszerte, és hangsúlyozza, hogy hatékonyabban kell folytatni ezt a politikát; úgy ítéli meg, hogy jelentős előrelépéseket kell tenni az EU meglévő emberi jogi rendelkezései szigorú betartásának biztosítása érdekében;

2. úgy véli, hogy ahhoz, hogy jelentős javulás történjen az emberi jogok előmozdítása terén, lépéseket kell tenni az EU közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) megerősítésére – amelyet gyakran a tagállamok felülkerekedő nemzeti érdekei akadályoznak –, hogy az emberi jogok előmozdítását prioritásnak tekintsék és az Európai Unióról szóló szerződés 11. cikkében felvázoltak szerint a KKBP egyik célkitűzéséként szigorúan megvalósítsák;

3. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket az EU azon képességének javítása érdekében, hogy az emberi jogok harmadik országok általi megsértésére gyorsan reagáljon, nem utolsósorban oly módon, hogy általánosan érvényesítsék az emberi jogi politikát az Európai Uniónak ezen országokkal szembeni valamennyi külpolitikai intézkedésében, és a politikai párbeszéd keretein belül valamennyi szinten rendszeresen foglalkozzanak az emberi jogi kérdésekkel;

Általános elvek és javaslatok az emberi jogokkal, a demokráciával, a békével és az erőszakmentességgel kapcsolatban

4. megerősíti, hogy az emberi jogok – a fő nemzetközi okmányokban és egyezményekben, többek között az Európai Unió alapjogi chartájában meghatározottak szerint – egyetemes és oszthatatlan jogok, amelyek gyakorlati és hatékony betartása alapvető eszköz a nemzetközi jog és rend végrehajtásának biztosításában, valamint a béke, a szabadság, a jog érvényesülése és a demokrácia előmozdításában;

5. úgy ítéli meg, hogy az EU politikáinak kifejezett és kulcsfontosságú célkitűzéséként kell rögzíteni az emberi jogok hatékony érvényesíthetőségét mindenhol a világon a helyi és nemzeti bíróságokon, illetve – ha az előbbi nem lehetséges – a nemzetek feletti bíróságokon, aminek kiindulópontja a KKBP;

6. úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió egyik fő politikai célkitűzése kell legyen, hogy valamennyi szinten támogassák a bírósági intézményeket, az emberi jogok tényleges tiszteletben tartására, és különösen a nemzetközi bíróságok támogatására irányuló erőfeszítések részeként;

2008. május 8., csütörtök

7. felszólítja ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy – az NBB létrehozásához hasonlóan – kiemelt intézkedésként támogassa az emberi jogok védelmével foglalkozó valamennyi bíróság tevékenységét; úgy ítéli meg, hogy különösen az Emberi Jogok Európai Bíróságának túlerheltségét további pénzügyi erőforrások hozzárendelésével kell megoldani, és maximális támogatást kell nyújtani az Amerika-közi Emberi Jogi Bíróság, valamint az Emberek és Népek Jogainak Afrikai Bírósága munkájához, továbbá lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy elősegítsék egy Emberi Jogi Bíróság létrehozását az ázsiai és csendes-óceáni államok között;

8. úgy ítéli meg, hogy a demokráciához való jog – amely a népszuverenitás gyakorlásában való, minden polgárt megillető részvételi jogot jelent a jogállamiság elvei szerint működő intézmények keretében – a történelem során szerzett egyetemes emberi jog, amelyet kifejezetten elismer az ECHR, a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány, az emberi jogi világkonferencia 1993. évi bécsi nyilatkozata és az ENSZ millenniumi nyilatkozata; úgy véli, hogy ez a demokráciához való jog azt a kötelezettséget ruházza a nemzetközi közösség intézményeire, az Európai Unióra és valamennyi tagállamára, hogy törekedjenek az e jogok teljes körű gyakorlása előtt álló akadályok megszüntetésére; úgy véli, hogy ennek elérése érdekében egy új intézkedésre van szükség, nevezetesen a létező szervezetek átalakítása és megerősítése révén létre kell hozni a demokráciák tényleges, világméretű hálózatát;

9. úgy ítéli meg, hogy az emberi jogok erőszakmentes védelme a legalkalmasabb eszköz az alapvető emberi jogok gyakorlásának, védelmének, támogatásának és tiszteletben tartásának biztosítására; úgy véli, hogy e jogok előmozdításának kiemelt célkitűzést kell képeznie az EU emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos politikájában, és szándékában áll, hogy részben a korábban alkalmazott bevált gyakorlatok összehasonlító elemzésével hozzájáruljon az erőszakmentesség modern elméletének és gyakorlatának tanulmányozásához, és az ezekkel kapcsolatos ismeretek folyamatos frissítéséhez; annak érdekében, hogy ezen eszmének központi politikai szerepet adjon, javasolja 2009-ben egy erőszakmentességről szóló európai konferencia összehívását, továbbá azt, hogy 2010 legyen „az erőszakmentesség európai éve”; felszólítja a tagállamokat, hogy az ENSZ védnöksége alatt tegyenek erőfeszítéseket a „2010–2020, az erőszakmentesség évtizede” kikiáltására vonatkozóan;

Az Európai Unió 2007. évi éves jelentése az emberi jogokról

10. hangsúlyozza az Európai Unió emberi jogokról szóló éves jelentésének fontosságát az Európai Unió emberi jogi politikájának elemzésében és értékelésében, és elismeri, hogy a jelentés áttekintést nyújt az Európai Unió emberi jogokkal kapcsolatos egyre kiterjedtebb tevékenységeiről;

11. úgy ítéli meg, hogy több és jobb tájékoztatást kell adni a korábbi politikák értékeléséhez, és elemeket és iránymutatásokat kell javasolni az egyes országok általános megközelítésének módosításához, valamint a politikai prioritások kiigazításához azzal a céllal, hogy egy emberi jogi országstratégiát fogadjanak el, illetve legalább egy emberi jogi fejezetet vezessenek be az országstratégiai dokumentumokba; megismétli felhívását, hogy rendszeresen értékelni kell az Európai Unió emberi jogi politikáinak, eszközeinek és kezdeményezéseinek harmadik országokban történő alkalmazását és eredményeit; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot egyedi, számszerűsíthető mutatók és viszonyítási pontok kidolgozására az említett politikák hatékonyságának mérése érdekében;

12. üdvözli a 2007. évi jelentésnek a Tanács és a Bizottság általi nyilvános bemutatását a Parlament 2007. decemberi plenáris ülésén, és ezzel egyidejűleg, hogy a Parlament a gondolat szabadságáért járó Szaharov-díjat a szudáni Salih Mahmúd Mohamed Oszmannak ítélte oda; immár rendszeres gyakorlatot alakított ki, és a decemberi plenáris ülészakot az EU emberi jogokkal kapcsolatos tevékenységeinek éves összesítő alkalmává tette;

13. ismételt felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy azonosítsák azokat „a különös aggodalomra okot adó országokat”, ahol különösen nehéz az emberi jogok előmozdítása, és e célból alakítsanak ki olyan kritériumokat, amelyekkel össze lehet mérni az országokat az emberi jogi besorolásuk alapján, lehetővé téve egyedi politikai prioritások megállapítását;

A Tanács és a Bizottság emberi jogi tevékenységei a nemzetközi fórumokon

14. úgy ítéli meg, hogy a Tanács emberi jogi titkárságának mennyiségi és minőségi javítása elősegítené, hogy az Európai Unió a külpolitikája terén fokozza jelentőségét és erősítse szerepét az emberi jogok előmozdításában és tiszteletben tartásuk biztosításában; várakozása szerint a külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének kinevezése, aki egyben a Bizottság alelnöke is lesz, jelentősen erősíti majd az EU koherenciáját és hatékonyságát ezen a területen;

2008. május 8., csütörtök

15. úgy ítéli meg, hogy az Európai Alapjogi Ügynökség létrehozása terén elért előrehaladás a Parlament azon felhívására adott válasz első lépése, hogy alakítsák ki az alapjogi charta kötelező érvényének megteremtése és az ECHR-ben előírt rendszernek való megfelelés biztosítása céljából létrehozott szabályok és intézmények integrált keretét, továbbá dolgozzanak ki egy átfogó uniós politikát a kisebbségi jogokkal kapcsolatban; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Ügynökség megbízása kiterjed azokra az országokra is, amelyek stabilizációs és társulási megállapodást kötöttek az EU-val;

16. alapvető fontosságúnak tekinti, hogy az Európai Unió különleges képviselői a jövőben olyan megbízással rendelkezzenek, amely külön megemlíti az emberi jogok előmozdítását és tiszteletben tartásuk garantálását;

17. úgy ítéli meg, hogy elégtelennek bizonyult az Európai Unió képessége a válságok megelőzésére, az azokra való reagálásra, azok kezelésére és megoldására, és felkéri a Tanácsot, hogy az Európai Polgári Békahadtest (ECPC) létrehozásáról szóló korábbi ajánlásait követve az európai biztonsági és védelmi politika polgári szempontjait fokozatosan alakítsa át egy „polgári békeszolgálatá”, amely a rövid távú polgári válságok kezeléséért, hosszabb távon pedig a béke megteremtéséért felel; véleménye szerint ennek keretében az Európai Uniónak meg kell erősítenie a helyi civil társadalmi hálózatokat – szubnacionális, nemzeti és regionális szinten –, annak érdekében, hogy ösztönözze a bizalomépítést, a kapacitásépítést, az ellenőrzést és a figyelemfelkeltést, ily módon támogatva a civil társadalom részvételének intézményesülését a regionális és szubregionális béketeremtő és biztonsági struktúrákban;

18. megismétli a Bizottsághoz intézett kérését, hogy ösztönözze az Európai Unió tagállamait és azokat a harmadik országokat, amelyekkel tárgyalások folynak a jövőbeli csatlakozásról, hogy írják alá és ratifikálják az Egyesült Nemzetek és az Európa Tanács összes alapvető egyezményét és az azokhoz csatolt opcionális jegyzőkönyveket; felhívja az Európai Unió tagállamainak figyelmét különösen annak szükségességére, hogy ratifikálják a valamennyi migráns munkavállaló és családtagjaik védelméről szóló 1990. évi nemzetközi egyezményt, amelyet eddig még egyik tagállam sem ratifikált⁽¹⁾;

19. felszólítja az Európai Közösséget és tagállamait a fogvatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény haladéktalan ratifikálására; ragaszkodik ahhoz, hogy az egyezményhez csatolt opcionális jegyzőkönyvet úgy kell tekinteni, mint amely az egyezmény szerves részét képezi, és felszólítja a feleket, hogy egyidejűleg csatlakozzanak az egyezményhez és a jegyzőkönyvhöz;

20. hangsúlyozza, hogy tovább kell erősíteni az Európai Unió és tagállamai aktív bevonását az emberi jogok és a demokrácia kérdéseibe a különböző nemzetközi fórumokon való 2008. évi részvételük tekintetében, beleértve az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát (UNHRC), az ENSZ Közgyűlését, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Minisztertanácsát és az Európa Tanácsot;

21. jobb együttműködésre és koordinációra szólít fel az Európa Tanács és az Európai Unió között; üdvözlöi, hogy az Európa Tanács és az Európai Unió 2007. május 11-én egyetértési nyilatkozatot írt alá, és felszólítja a két felet ennek gyakorlati megvalósítására; hivatkozik különösen az „Európa Tanács – Európai Unió: egyetlen célkitűzés az európai kontinens számára” című 2006. április 11-i Juncker-jelentésben említett következő ajánlásokra:

- olyan mechanizmus kialakítására irányuló ajánlás, amely kifejezetten az Európai Unió számára lehetővé teszi bizonyos kérdéseknek az emberi jogi biztos elé terjesztését, kiegészítve az Unió meglévő szerveinek fellépését akár a bővítés, akár az európai szomszédsági politika (ENP) vagy a stabilizációs és társulási folyamat összefüggésében;
- a mechanizmusok olyan kialakítására irányuló ajánlás, hogy azok támogassák és erősítsék a demokráciát, és teljes körűen kihasználják a Európa Tanács Velencei Bizottsága szakértelmét;
- egy olyan rendszer létrehozására irányuló ajánlás, amelynek keretében a kérdéseket az Európa Tanács szakértői elé terjesztik az Európai Unió és az Európa Tanács munkája közötti egységesség és kiegészítő jelleg biztosítása érdekében;

⁽¹⁾ 2007 júniusa óta.

2008. május 8., csütörtök

22. az Európa Tanács és az Európai Unió közötti megerősített együttműködésre szólít fel a kisebbségi jogok előmozdítása és a regionális és kisebbségi nyelvek védelme terén; felszólít az Európa Tanács jogilag kötelező erejű egyezményeinek, például a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezmény és a regionális és kisebbségi nyelvek európai chartája, valamint ezek jól működő ellenőrzési mechanizmusainak alkalmazására; sürgeti, hogy vegyék fontolóra az egyezmény tanácsadó bizottságának véleményét a jelentésvető államok által tett intézkedésekről, illetve mérleljék a charta szakértői bizottságának jelentését a szerződő államok kötelezettségvállalásainak teljesítéséről az uniós intézmények munkájában, és különösen a tagjelölt országok tekintetében a csatlakozási folyamat során;

23. megjegyzi, hogy a UNHRC alkalmas arra, hogy az Európai Unió multilaterális emberi jogi erőfeszítéseinek értékes keretévé váljon; megjegyzi, hogy tevékenysége utolsó évében ez az új testület nem bizonyult hitelesnek, azonban ismételten hangsúlyozza a UNHRC-nek az ENSZ általános szervezetén belül betöltött döntő szerepét; bízik abban, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmus végrehajtása el fogja érni az első konkrét eredményeket és előrehaladást; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kísérelje szoros figyelemmel ezt a folyamatot annak biztosítása érdekében, hogy végrehajtsák az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének a UNHRC-ről szóló 2006. március 15-i, 60/251 sz. határozatát, amely az egyetemes időszakos felülvizsgálat kiindulópontja, és amely felülvizsgálat objektív és megbízható információk alapján olyan módon ellenőrzi az egyes államok emberi jogi kötelezettségeinek és kötelezettségvállalásainak teljesítését, amely minden állam tekintetében biztosítja az egyetemes hatókört és az egyenlő bánásmódot; felhívja a Tanácsot, hogy a kérdésben konzultáljon a Parlamenttel;

24. üdvözlöi, hogy a korábbi „1503-as eljárás” alapuló panasz eljárás továbbra is lehetővé teszi, hogy magánszemélyek és szervezetek felhívják a UNHRC figyelmét az emberi jogok súlyos és megfelelően bizonyított megsértésével kapcsolatos panaszokra, és felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot a nem kormányzati szervezetek UNHRC előtti meghallgatásának biztosítására a jövőben is annak érdekében, hogy azok élhessenek az írásbeli közlemények benyújtására és szóbeli nyilatkozatok tételére vonatkozó, konzultációs jogállásukból eredő előjogaikkal;

25. megerősíti a különleges eljárások és az országonkénti megbízások fontosságát az UNHRC keretében; ragaszkodik ahhoz, hogy a megbízások meghosszabbítására irányuló eljárás átlátható legyen, továbbá erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a földrajzi és nemi megoszlás szempontjából egyaránt kellően reprezentatív, független és tapasztalt jelöltek nevezzenek ki; megjegyzi, hogy a Dárfúrral foglalkozó szakértői csoport megbízását össze kellett vonni a Szudánnal foglalkozó különleges előadó megbízásával; megjegyzi továbbá az Európai Unió azon állásfoglalást támogató határozatát, amely kéri, hogy ne hosszabbítsák meg a Dárfúrral foglalkozó emberi jogi szakértők megbízását, valamint az UNHRC azon határozatát, hogy nem hosszabbítja meg a Fehéroroszországra és Kubára vonatkozó megbízásokat;

26. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák a nyomásgyakorlást a UNHRC tagjainak megválasztására vonatkozó kritériumok kialakítására, ideértve a különleges eljárásokra irányuló állandó felhívásokat is; felszólít továbbá arra, hogy ellenőrizzék az ENSZ-tagállamok kormányai által tett választási ígéretet tényleges végrehajtását; felszólít e szabály alkalmazására annak meghatározása során, hogy az EU támogasson-e tagjelölt országokat;

27. e tekintetben felszólítja az Európai Uniót, hogy hivatalosan lépjen kapcsolatba regionális csoportosulások demokratikus kormányaival, hogy a UNHRC keretében hivatalos együttműködést és konzultációt kezdjen az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában rögzített elvek tiszteletben tartására irányuló kezdeményezések sikerének biztosítása érdekében; úgy ítéli meg, hogy csak a demokratikus államok régiókat átfogó szövetségének összehangolt fellépése és az Európai Unió multilaterális emberi jogi erőfeszítései lehetnek hatékonyak az Egyesült Nemzetek fórumain, ahogyan arra az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének a halálbüntetés alkalmazásának moratóriumáról szóló 62/149. számú határozata 2007. december 18-i sikeres elfogadása is rámutatott;

28. üdvözlöi, hogy a Bizottság felhasználta a kimberley-i folyamat elnökeként 2007-ben betöltött pozícióját a konfliktusokban szerepet játszó gyémántok mozgásának megállítására kialakított mechanizmusok megerősítésére; megismétli a kimberley-i folyamat jelentőségét, figyelembe véve a konfliktusokban szerepet játszó gyémántokkal folytatott kereskedelem megállítását, valamint a tartós béke és biztonság elérése közötti kapcsolatot; szintén üdvözlöi, hogy Törökország és Libéria 2007-től új résztvevői a folyamatnak, továbbá üdvözlöi, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaság újra csatlakozott a kimberley-i folyamathoz (ezzel a résztvevők teljes száma 48, köztük a 27 tagállamot képviselő Európai Közösséggel);

2008. május 8., csütörtök

29. üdvözlö, hogy 2007 decemberében Bécsben az Európai Unió teljes támogatása mellett megrendezték a harmadik nemzetközi konferenciát⁽¹⁾, amelynek célja a repeszbombák előállításának, felhasználásának, szállításának vagy tárolásának tilalmáról szóló nemzetközi szerződés megkötése, a nemzetközi humanitárius jog elveivel összhangban; felszólítja Romániát és Ciprust – a két EU-tagállamot, amely ezt még nem tette meg –, hogy hagyják jóvá a szórt lőszeréről szóló, 2007. február 23-i oslói nyilatkozatot; teljes körűen támogatja az oslói folyamat Wellingtonban 2008. február 18–22-én tartott konferenciáját, és a 2008. május 19–30-ára kitűzött dublini konferenciáját; arra számít, hogy az Európai Unió valamennyi tagállama a 2008 végén Oslóban tervezett ünnepségen alá tudja majd írni a szerződést;

30. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák a Római Alapokmány egyetemes ratifikálásának előmozdítását, valamint a szükséges nemzeti végrehajtási jogszabályok elfogadása érdekében tett határozott erőfeszítéseket, összhangban a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2003. június 16-i 2003/444/KKBP tanácsi állásfoglalással⁽²⁾ és a cselekvési tervvel; rámutat arra, hogy nem mindegyik tanácsi elnökség törekszik erre a közös célra ugyanilyen eréllyel; felkéri valamennyi elnökséget, hogy a harmadik országokkal tartott összes csúcstalálkozón említse meg az NBB-vel folyó együttműködés helyzetét; kéri, hogy ezeket az erőfeszítéseket terjesszék ki az NBB kiváltságairól és mentességeiről szóló egyezmény ratifikálására és végrehajtására is, ami fontos működési eszközt jelent az NBB számára; tudomásul veszi, hogy 2007. december 8-án hatályba lépett az Egyesült Királysággal kötött megállapodás a büntetések végrehajtásáról, (és az Ausztriával 2005-ben kötött hasonló megállapodás), és sürgeti a tagállamokat, hogy mérleljék hasonló megállapodások megkötését az NBB-vel; elismeri az Európai Unió és az NBB között létrejött együttműködési és segítségnyújtási megállapodást, mint az egyes tagállamokra háruló kötelezettségek kiegészítésének fontos eszközét;

31. üdvözlö, hogy Japán 2007 júniusában ratifikálta a Római Alapokmányt, aminek eredményeképpen 2007 decemberében 105-re nőtt a szerződő államok száma; sürgeti a Cseh Köztársaságot, az Európai Unió egyetlen olyan tagállamát, amely még nem ratifikálta a Római Alapokmányt, hogy ezt késedelem nélkül tegye meg; ismételt felhívja az összes olyan államot, amely még nem ratifikálta a Római Alapokmányt, hogy ezt haladéktalanul tegye meg⁽³⁾; felszólítja Romániát, hogy vonja vissza kétoldalú mentelmi megállapodását az Egyesült Államokkal;

32. sürgeti valamennyi tagállamot, hogy teljes mértékben működjenek együtt a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási mechanizmusokban, és különösen a szökevények igazságszolgáltatás elé állítását illetően; ebben a tekintetben elégedetten veszi tudomásul, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaság együttműködött Germain Katanga NBB-nek való átadásában, valamint hogy Szerbia együttműködött Zdravko Tolimir letartóztatásában és a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló nemzetközi törvényszéknek (ICTY) való átadásában, Szerbia és Montenegró pedig együttműködött Vlasztimir Gyorgyevics letartóztatásában és az ICTY-nek való átadásában; aggodalommal jegyzi meg ugyanakkor, hogy Szudán továbbra sem működik együtt az NBB-vel Ahmad Muhammad Harun és Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman letartóztatásában és átadásában; aggodalommal jegyzi meg, hogy még nem hajtották végre az NBB által az ugandai Úr Ellenállási Hadserege négy tagja ellen kiadott elfogatóparancsot; szintén aggodalommal jegyzi meg, hogy Radovan Karadzics és Ratko Mladics még mindig szabadlábban van, és továbbra sem állították őket az ICTY elé; ebben az összefüggésben felszólítja a szerb hatóságokat, hogy biztosítsák az ICTY-vel való teljes körű együttműködést, aminek a fennmaradó vádlottak letartóztatásához és átadásához kell vezetnie, a stabilizációs és társulási megállapodás ratifikálása előtti út megnyitása érdekében; emellett úgy ítéli meg, hogy Libéria egykori elnöke, Charles Taylor ellen a Sierra Leonéval foglalkozó különbíróság előtt Hágában folyó jelenlegi eljárás fontos előrelépés a büntetlenség felszámolása felé;

⁽¹⁾ A civil társadalom több mint 140 képviselője és 138 állam részvételével (ezek közül 98 hagyta jóvá az Oslói Nyilatkozatot vagy az oslói folyamatot).

⁽²⁾ HL L 150., 2003.6.18., 67. o.

⁽³⁾ 2008. március 13-ig az alábbi államok nem ratifikálták a Római Alapokmányt: Algéria, Amerikai Egyesült Államok, Angola, Azerbajdzsán, Bahama-szigetek, Bahrein, Banglades, Bhután, Bissau-Guinea, Brunei, Chile, Cseh Köztársaság, Egyenlítői Guinea, Egyesült Arab Emírségek, Egyiptom, Elefántcsontpart, El Salvador, Eritrea, Etiópia, Fehéroroszország, Fülöp-szigetek, Grenada, Guatemala, Haiti, India, Indonézia, Irak, Irán, Izrael, Jamaica, Jemen, Kamerun, Katar, Kazahsztán, Kína, Kiribati, Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Kuba, Kuwait, Kirgizisztán, Laosz, Libanon, Líbia, Madagaszkár, Malajzia, Maldív-szigetek, Mauritánia, Mikronéziai Szövetségi Államok, Moldova, Monaco, Marokkó, Mozambik, Mianmar/Burma, Nepál, Nicaragua, Omán, Örményország, Orosz Föderáció, Pakisztán, Palau, Pápua Új-Guinea, Ruanda, Saint Lucia, Salamon-szigetek, Sao Tomé és Príncipe, Seychelle-szigetek, Srí Lanka, Suriname, Szaúd-Arábia, Szingapúr, Szíria, Szomália, Szudán, Szváziföld, Thaiföld, Togo, Tonga, Törökország, Tunézia, Türkmenisztán, Tuvalu, Ukrajna, Üzbegisztán, Vanuatu, Vietnam, Zimbabwe, Zöld-foki-szigetek.

2008. május 8., csütörtök

33. kiemeli a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási rendszer megerősítésének szükségességét, és e tekintetben elismeri a gyors igazságszolgáltatási válaszadási mechanizmus 2007 novemberi létrehozását, mint a szakértelem átadására és a segítségnyújtásra szolgáló új intézményi együttműködési mechanizmust, amelynek keretében az információk meghatározása, összegyűjtése és megőrzése széles körű nemzetközi és átmeneti igazságszolgáltatási módokat nyújt segítséget; sürgeti az NBB-t, hogy fokozza segítségnyújtási tevékenységét annak érdekében, hogy bevonják a vizsgálat alatt álló helyzetekben érintett közösségeket az NBB-vel folytatott építő jellegű párbeszéd folyamatába, amelynek célja, hogy előmozdítsa a megbízásának jobb megértését és támogatását, kezelje az elvárásokat, valamint elősegítse, hogy az említett közösségek képesek legyenek a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási eljárások követésére és megértésére; rámutat arra a szerepre, amelyet a bíróságon kívüli mechanizmusok játszhatnak az emberi jogok és a nemzetközi büntetőjog megsértésének kezelésében, feltéve, hogy ezek az erőfeszítések tiszteletben tartják a tisztességes eljárás elvét és nem csupán látszólagosak;

34. üdvözi az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által az őslakosok jogairól elfogadott nyilatkozatot, és gratulál a Tanácsnak és a tagállamoknak e szöveg elfogadása támogatásához, amely olyan keretrendszert teremt, amelyben az államok kirekesztés és megkülönböztetés nélkül lesznek képesek védeni és támogatni az őslakosok jogait; ugyanakkor aggodalommal jegyzi meg, hogy a szóban forgó nyilatkozat végrehajtását garantáló új eszközök hiányában nem várható valódi javulás az őslakosok életében, különösen azokéban, akik autoriter és diktatórikus rezsimek uralma alatt élnek; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az Egyesült Nemzetek e nyilatkozatának végrehajtását, különösen a demokráciáért és az emberi jogokért indított európai kezdeményezésein (EIDHR) keresztül, miközben nyomást gyakorol valamennyi tagállamra, hogy sürgős ügyként ratifikálják a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) őslakosokról és törzsi népekről szóló 169. egyezményét, amely jogilag kötelező erejű eszközzel támogatja a szóban forgó nyilatkozatban felvázolt elveket;

35. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy európai keretstratégiát a romákra vonatkozóan, figyelembe véve a roma közösségek sajátos társadalmi helyzetét az Európai Unióban, a tagjelölt országokban és a Nyugat-Balkánra vonatkozó stabilizációs és társulási folyamatba bevont országokban;

36. sürgeti az EU-t, hogy játsszon kulcsszerepet a durbani felülvizsgálati konferencián egy kiegyensúlyozott szöveg támogatása érdekében, amely fellép a rasszizmussal szemben, ahelyett, hogy megfosztaná legitimitásuktól a demokratikus államokat, és szítaná a gyűlöletet, ahogy az 2001-ben Durbanban történt;

37. sajnálattal jegyzi meg, hogy annak ellenére, hogy a Bizottság több alkalommal ajánlotta az ILO 169. egyezményének ratifikálását, majdnem húsz évvel hatálybalépése után jelenleg csak három tagállam – Dánia, Hollandia és Spanyolország – ratifikálta azt; ezért bátorítja azokat a kezdeményezéseket, amelyek e fontos jogalkotási aktussal kapcsolatos tudatosításra irányulnak, és azáltal javítják annak hatékonyságát világszerte, hogy biztosítják az egyezmény valamennyi tagállam általi ratifikálását;

Az Európai Unió emberi jogi iránymutatásai terén elért eredmények

38. ismételten felszólítja a Bizottságot és a tagállamok nagykövetségeit és konzulátusait annak biztosítására, hogy személyzetük összes tagja teljes mértékben tisztában legyen az emberi jogi iránymutatásokkal; úgy ítéli meg, hogy az új Európai Külügyi Szolgálat létrehozását proaktív módon annak szolgálatába kell állítani, hogy összehangolják a tagállamok és a Bizottság külföldi misszióinak megközelítéseit az emberi jogok területén, valódi „európai uniós nagykövetségek” létrehozása érdekében, megosztva egymás között szervezeti struktúráikat és személyzetüket;

39. tudomásul veszi a német és portugál elnökségek arra irányuló törekvéseit, hogy véglegesítsék az Európai Unió gyermekek jogairól szóló emberi jogi iránymutatásait; várja, hogy a következő évben megkapja azon egyedi végrehajtási intézkedések tervezetét, amelyek az alapul szolgáló iránymutatásban kialakított hollisztikus és átfogó megközelítés megvalósítására összpontosítanak;

40. felszólítja az elnökséget, hogy találjon módot a Tanács munkacsoportjai közötti koordináció és együttműködés javítására a közös érdekű területeken végrehajtandó diplomáciai lépésekkel kapcsolatban, például az Emberi Jogi Munkacsoport (COHOM) és az NBB-vel foglalkozó nemzetközi jogi munkacsoport (COJUR) között a nemzetközi büntető igazságszolgáltatás, valamint a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kérdésében;

41. sürgeti a Tanácsot iránymutatásainak aktualizálására annak érdekében, hogy alapvető jogként teljes mértékben elismerje az elérhető legmagasabb szintű egészség élvezetét, különös tekintettel a fájdalom csillapítására;

2008. május 8., csütörtök**Halálbüntetés**

42. üdvözlí az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 2007. december 18-án elfogadott 62/149. számú határozatot, amely globális moratóriumra hív fel a halálbüntetés alkalmazásával kapcsolatban, és elismeri a kezdeményezés régiókat átfogó, pozitív jellegét;

43. sürgeti a Tanácsot, hogy aktualizálja a halálbüntetésre vonatkozó iránymutatásait az Egyesült Nemzetek Közgyűlése határozatának teljes körű végrehajtására irányuló összes tevékenység támogatása érdekében, amely határozat többek között felszólítja a halálbüntetést még mindig fenntartó valamennyi államot a halálbüntetésre ítélt jogainak védelméhez garanciákat nyújtó nemzetközi normák betartására, különös tekintettel a Gazdasági és Szociális Tanács 1984. május 25-i 1984/50 sz. határozatának mellékletében rögzített minimumszabályokra; rámutat arra, hogy a határozat tájékoztatja a főtítkárt a halálbüntetés alkalmazásáról és a halálbüntetésre ítélt személyek jogainak védelmére irányuló garanciák betartásáról, és arra törekszik, hogy fokozatosan visszaszorítsa a halálbüntetés alkalmazását és csökkentse azon bűncselekmények számát, amelyekre az kiszabható; rámutat továbbá, hogy a határozat az Egyesült Nemzetek tagállamaihoz intézett arra irányuló felhívással zárul, hogy a halálbüntetés eltörlése céljából vezessenek be moratóriumot a kivégzésekre;

44. felszólítja az elnökséget, hogy ösztönözze Lengyelországot, Lettországot, Olaszországot és Spanyolországot az ECHR-nek a halálbüntetés minden körülmények közötti eltörléséről szóló 13. jegyzőkönyvének ratifikálására, amely országok ezt még nem tették meg⁽¹⁾; elismeri e tekintetben, hogy a halálbüntetésről szóló iránymutatások egységesebb végrehajtására kerülhetne sor, ha a tagállamok aláírnák és ratifikálnák az említett jegyzőkönyveket és egyezményeket;

45. üdvözlí a Bel- és Igazságügyi Tanács 2007. december 7-i határozatát az Európa Tanács/Európai Unió halálbüntetés elleni európai nap meghirdetéséről szóló közös nyilatkozatának aláírásáról, amelyet minden évben október 10-én fognak ünnepelni; üdvözlí a 2007. október 9-i lisszaboni európai konferencia tárgyalásainak kimenetelét, amely ismételten a halálbüntetés megszüntetésére és a halálbüntetés egyetemes eltörlésének előmozdítására szólít fel Európában;

46. üdvözlí, hogy Albániában 2007. március 25-én (valamennyi bűncselekmény tekintetében), Kirgizisztánban 2007. június 27-én, Ruandában 2007. július 26-án, New Jersey államban (Egyesült Államok) 2007. december 13-án, Üzbegisztánban pedig 2008. január 1-jén eltörlték a halálbüntetést; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Guatemalában ismét sor kerülhet a halálbüntetés végrehajtására; sürgeti a guatemalai kormányt, hogy ténylegesen köteleződjön el a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratórium mellett; üdvözlí Kína elhatározását, hogy valamennyi halálbüntetést érintő ügyben kéri a legfelső bíróság felülvizsgálatát, azonban továbbra is aggodalommal tölti el, hogy világszerte változatlanul Kínában kerül sor a legtöbb kivégzésre; elítéli a halálbüntetés alkalmazását Fehéroroszországban, ami ellentétes az európai értékekkel; elítéli, hogy az iráni rezsim egyre többször alkalmazza a halálbüntetést; rendkívül aggasztja, hogy az iráni rezsim továbbra is halálra ítélt 18 év alatti vádlottakat;

Kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód

47. megjegyzi, hogy Görögország, Lettország, Litvánia, Magyarország és Szlovákia mindezekig nem írta alá és nem is ratifikálta a kínzás elleni egyezmény opcionális jegyzőkönyvét (OPCAT); megjegyzi, hogy Ausztria, Belgium, Ciprus, Finnország, Franciaország, Hollandia, Luxemburg, Németország, Olaszország, Portugália és Románia már aláírta, de még nem ratifikálta ez említett jegyzőkönyvet; sürgeti az Európai Unió azon tagállamait, amelyek eddig még nem írták alá és/vagy nem ratifikálták a kínzás elleni egyezmény opcionális jegyzőkönyvét, ennek haladéktalan megtételére;

48. aggodalmának ad hangot az Európai Unió azon tagállamainak emberi jogok melletti valós elkötelezettségével kapcsolatban, amelyek elutasították a fent említett, személyek erőszakos eltűnés elleni védelméről szóló nemzetközi egyezmény aláírását; felkéri az Európai Unió azon tagállamait, amelyek ezt még nem tették meg, hogy haladéktalanul írják alá és ratifikálják az egyezményt⁽²⁾;

(1) 2008. január 10. óta Lengyelország, Lettország, Olaszország és Spanyolország aláírta, de nem ratifikálta a 13. jegyzőkönyvet.

(2) Aláíró felek (2007 decemberében): Ausztria, Belgium, Ciprus, Dánia, Finnország, Franciaország, Írország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország, Svédország, Szlovákia, Szlovénia. (Csak két ország – Albánia és Argentína – ratifikálta az egyezményt, amelynek hatálybalépéséhez 20 ratifikáció szükséges.)

2008. május 8., csütörtök

49. a Tanács és a Bizottság figyelmébe ajánlja „Az Európai Unió kínzásra és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódra vagy büntetésre vonatkozó iránymutatásainak végrehajtása” című legutóbbi tanulmányt, amelyet 2007. június 28-án mutattak be az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottsága, 2007 decemberében pedig a COHOM előtt; felszólítja mind a Tanácsot, mind a Bizottságot a tanulmány ajánlásainak követésére, például egy egyértelmű globális elképzelés kialakítására vonatkozóan, amely nemzeti szinten a helyi politikai, társadalmi, kulturális és jogi összefüggésekre összpontosít; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy – elemzést követően – küldjön utasításokat küldöttségeinek és a tagállamok misszióinak annak érdekében, hogy segítséget nyújtsanak számukra az iránymutatások végrehajtásában;

50. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítse meg az Európa Tanáccsal folytatott együttműködést egy egész Európát átfogó övezet létrehozása céljából, ahol nem kerülhet sor kínzásra vagy a rossz bánásmód egyéb formáira, ami egyértelmű jele az európai országok szilárd elkötelezettségének az ilyen gyakorlatok határainkon belüli végleges eltörlése mellett;

51. várja az Európai Unió kínzásra és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódra vagy büntetésre vonatkozó iránymutatásainak végrehajtásával kapcsolatos értékelést, amelynek a COHOM előtti bemutatás céljából jelenleg folyik az előkészítése; ezen iránymutatások felülvizsgálatával kapcsolatban arra számít, hogy az iránymutatások végrehajtásának javítása érdekében a COHOM megvitatja az egyes esetekkel kapcsolatos fellépés egyedi kritériumait; olyan intézkedések elfogadását ajánlja, amelyek biztosítják a kínzás és egyéb embertelen vagy megalázó bánásmód teljes tilalmának betartását és ellenállnak minden olyan európai uniós álláspont kialakítására irányuló próbálkozásnak, amely legitimizálná a személyek olyan harmadik országok számára történő átadását megkönnyítő diplomáciai biztosítékok alkalmazását, ahol fennáll annak kockázata, hogy kínzásnak vagy egyéb embertelen vagy megalázó bánásmódnak vetik őket alá;

52. felszólít a kínzásra és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódra vagy büntetésre vonatkozó európai uniós iránymutatások frissítésére a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 15. cikke fényében, amely a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés alóli mentességgel foglalkozik;

53. kéri, hogy az elnökség vagy a Tanács titkársága rendszeresen jelenjen meg a megfelelő ENSZ-bizottságokban, valamint továbbra is működjön együtt az Európa Tanáccsal, illetve annak a kínzás megakadályozásával foglalkozó bizottságával, annak érdekében, hogy jelentős mértékben, hasznosan és ténylegesen hozzájáruljanak az egyes országokat érintő diplomáciai lépésekkel kapcsolatos döntéshozatalhoz;

54. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák a diplomáciai lépések gyakorlatát az Európai Unió valamennyi nemzetközi partnere tekintetében a kínzás és a megalázó bánásmód alkalmazását tiltó nemzetközi egyezmények ratifikálását és végrehajtását illetően, továbbá a kínzás túlélőinek rehabilitálásában nyújtott segítség vonatkozásában; felhívja az Európai Uniót, hogy tekintse a kínzás és a megalázó bánásmód elleni küzdelmet emberi jogi politikájának fő prioritásának, különösen az uniós iránymutatások és minden egyéb uniós eszköz – mint pl. az Európai Kezdeményezés a Demokráciáért és Emberi Jogokért (EIDHR) – kibővített végrehajtása útján, valamint annak biztosításával, hogy a tagállamok tartózkodnak azon harmadik országoktól származó diplomáciai biztosítékok elfogadásától, amelyeknél ténylegesen fennáll annak kockázata, hogy az embereket kínzásnak vetik alá vagy megalázó bánásmódban részesítik;

A gyermekek és a fegyveres konfliktusok

55. üdvözliz az Egyesült Nemzetek főtitkárának gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különleges képviselője által készített és 2007. augusztus 13-án közzétett jelentést, amely azt a következtetést vonta le, hogy az Egyesült Nemzetek tagállamainak konkrét és célzott intézkedéseket kell alkalmazniuk az emberi jogokat következetesen megsértőkkel szemben;

56. üdvözliz az Egyesült Nemzetek főtitkárának a burmai gyermekekkel és fegyveres konfliktussal foglalkozó ajánlásait; elítéli a gyermekek jogainak súlyos megsértését az országban, és felszólítja a COHOM-ot, hogy kezelje prioritásként Burmát a gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló iránymutatásainak végrehajtása során;

57. üdvözliz a nemzetközi gyermekvédelmi normák alkalmazásában a feltételezett elkövetők felelősségre vonását illetően tett előrelépéseket, mint például az NBB által a Kongói Demokratikus Köztársaság egymással harcban álló különböző frakcióinak magas beosztású vezetői elleni vádemelést, valamint az ugandai Úr Felszabadítási Hadsereg négy vezető tagja elleni vádemelést; figyelemre méltó eredménynek tekinti a Sierra Leonával foglalkozó különbírószág döntését, amely szerint a nemzetközi szokásjog értelmében a 15 év alatti gyermekek toborzása és konfliktusokban való bevetése háborús bűncselekménynek minősül, valamint azt, hogy nemrégiben elítélte a gyermekeket toborzó katonai parancsnokokat;

2008. május 8., csütörtök

58. üdvözlí, hogy egyre nagyobb figyelmet fordítanak a gyermekek jogaira a különböző tárgyalások, megállapodások, békefenntartó és békefenntartó erőfeszítések, programok és szerződések során; hangsúlyozza azonban, hogy a békemegállapodásokban egyedileg meghatározott záradékokat kell rögzíteni a gyermekekre vonatkozóan, és e céloknak elérhetőnek kell lenniük;

59. üdvözlí, hogy a gyermekek jogaira egyre nagyobb figyelmet fordítanak a bűncselekmények nemzetközi jog szerinti elszámoltathatóságára vonatkozó mechanizmusok során (elismerve e tekintetben a libériai Igazság és Megbékélés Bizottság által 2007-ben e célból tett erőfeszítéseket), amelyet olyan fontos eszköznek tekint, amely révén érvényesíthető a gyermekek részvételi joga az életüket érintő döntésekben; hangsúlyozza azonban, hogy az ilyen részvételt a gyermek legjobb érdekeinek kell vezérelnie, többek között az életkornak megfelelő politikák és gyakorlatok végrehajtása, valamint a gyermekáldozatok rehabilitálásának és újrabeilleszkedésének támogatása útján;

60. üdvözlí a leszerelésre, demobilizációra és újrabeilleszkedésre vonatkozó integrált előírások (2006), a párizsi elvek és a fegyveres erővel vagy fegyveres csoportokkal kapcsolatba kerülő gyermekekről szóló iránymutatások (2007) terén elért jelentős előrelépést a politikák kialakításában; hangsúlyozza azonban, hogy immár hatékony végrehajtásra van szükség;

61. üdvözlí, hogy további hét nemzet (Argentína, Guatemala, Horvátország, Laosz, Marokkó, Mauritánia és Ukrajna) csatlakozott a párizsi kötelezettségvállalások néven ismert nemzetközi kötelezettségvállaláshoz, amelynek értelmében véget vetnek a gyermekek fegyveres konfliktusokra való toborzásának, és sajnálja, hogy az Egyesült Államok nem írta azt alá, mert ellenzi az NBB-ről szóló rendelkezést;

62. üdvözlí, hogy az Európai Unió 11 tagállama aláírta a fegyveres erőszokról és a fejlesztésről szóló Genfi Nyilatkozatot, és ezzel 42-re nőtt a szerződő államok teljes száma; sürgeti az Európai Unió többi 16 tagállamát, amelyek ezt még nem tették meg, hogy haladéktalanul írják alá a Genfi Nyilatkozatot;

63. felszólítja az ezt eddig elmulasztó tagállamokat, hogy haladéktalanul írják alá és ratifikálják a gyermekek jogairól szóló egyezmény opcionális jegyzőkönyveit ⁽¹⁾;

64. emlékeztet arra, hogy az ESZP-országokban nem került sor a megoldatlan konfliktusok végleges rendezésére; hangsúlyozza, hogy ez a helyzet olyan kontextust teremt, hogy ezen országokban elhanyagolják a jogállamiságot és az emberi jogok megsértését, továbbá nagy akadályt jelent a gyermekek jogainak biztosítása és tiszteletben tartása előtt; felszólít arra, hogy az EU által ezen a területen tett intézkedések keretében prioritásként kezeljék a gyermekek és családjaik sajátos helyzetét az ESZP országaiban a megoldatlan konfliktusokkal sújtott területeken;

65. megjegyzi, hogy a portugál elnökség követte az iránymutatások szerinti német kezdeményezéseket, és utasította a kiemelt országokban lévő EU diplomáciai missziókat, hogy tekintsék állandó utasításoknak a COHOM által 2007. június 15-én elfogadott országspecifikus stratégiákat, amelyeket be kell építeni a küldöttségek vezetőinek a fegyveres konfliktusokban részt vevő gyermekekkel kapcsolatos munkájába; üdvözlí, hogy a hivatalban lévő elnökség a helyi elnökségeknek is továbbította a megfelelő nem kormányzati szervezetektől az egyes országokkal kapcsolatban kapott jelentéseket; üdvözlí a szlovén elnökség kezdeményezését, amelynek keretében egy tanulmány elkészítésére adott megbízást a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekekre irányuló uniós intézkedések hatásáról; hangsúlyozza ebben az összefüggésben, hogy az iránymutatásoknak korlátozott hatása van a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekekre, különösen amiatt, hogy a Bizottság küldöttségeinek és a tagállamok nagykövetségeinek többségét nem tájékoztatták arról, hogy fogadó országuk kiemelt országnak tekintendő az iránymutatások alkalmazása tekintetében;

66. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy humanitárius és kereskedelmi politikájuk végrehajtása során tegyenek erőfeszítéseket a gyermekek kényszermunkája elleni küzdelemre;

⁽¹⁾ A gyermekek jogairól szóló egyezmény opcionális jegyzőkönyve a gyermekkereskedeletről, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról (2007 novemberéig): nem ratifikálta a Cseh Köztársaság, az Egyesült Királyság, Finnország, Görögország, Írország, Luxemburg, Magyarország, Málta és Németország. A gyermekek jogairól szóló egyezmény opcionális jegyzőkönyve a gyermekek fegyveres konfliktusokban való részvételéről (2007 októberétől): nem ratifikálta Észtország, Görögország, Hollandia, Magyarország; nem ratifikálta és nem is írta alá Ciprus.

2008. május 8., csütörtök

Emberijog-védők

67. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezdjék meg az Európai Unió emberijog-védőkre vonatkozó iránymutatásainak átláthatóbb és módszeresebb végrehajtását, mivel ez fontos és innovatív eszköz az emberijog-védők támogatására és a kockázatnak kitett személyek védelmére;

68. arra számít, hogy az emberijog-védőkre vonatkozó iránymutatásokat – mint az Európai Unió emberi jogi külpolitikájának kiemelt elemét – kiegészítik ezen iránymutatások helyi stratégiák keretében való hatékony végrehajtásával 120 ország tekintetében; rámutat arra, hogy az Európai Unió nem tett diplomáciai lépéseket az emberijog-védők érdekében számos országban, mint például Kínában, Tunéziában, Etiópiában, Iránban és Oroszországban, ami láthatóan azt tükrözi, hogy nincs konszenzus az Európai Unió tagállamai között, és az egyes tagállamok eltérő külpolitikai érdekeknek biztosítanak prioritást, ami lehetetlenné teszi az együttes fellépést;

69. úgy ítéli meg, hogy egy következetes megközelítésnek arra is kell összpontosítania, hogy az emberi jogi aktivisták körében megerősítsék a kapacitásépítést, ideértve azokat az aktivistákat is, akik a gazdasági, szociális és kulturális jogok védelme mellett kötelezték el magukat, valamint ösztönözzék köztük és kormányaik között a konzultációs és interakciós mechanizmusokat a demokratikus reformmal és az emberi jogok előmozdításával kapcsolatos kérdésekben, különösen amikor a demokratizálódási folyamat forog kockán;

70. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tevőlegesen bátorítsa az emberijog-védőket az erőszakmentességgel kapcsolatos elméletek és gyakorlatok terjesztésére, és törekedjen a bevált gyakorlatokkal kapcsolatos ismeretek és cseréjük előmozdítására, a helyszínen első kézből szerzett tapasztalatok alapján;

71. felkéri a Tanácsot és a tagállamokat, hogy sürgősen vizsgálják meg az emberijog-védőknek kiadandó sürgősségi vízumok ügyét, mégpedig azáltal, hogy világosan hivatkoznak az emberijog-védők sajátos helyzetére az új Közösségi Vízumkódexben, és ezáltal egy különleges és gyorsított vízumeljárást alakítanak ki, amely alapul veheti az ír és spanyol kormány által ebben az ügyben szerzett tapasztalatokat; úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió diplomáciai fellépéseinek az emberijog-védőket segítő bizalmas jellege néha hasznos, azonban kéri, hogy a bizalmas jelleg ellenére az Európai Unió helyi személyzete bizalmas úton mindig tájékoztassa a helyszínen tevékenykedő nem kormányzati szervezeteket az ilyen diplomáciai lépésekről;

72. megjegyzi, hogy a jelentős gazdasági reformok ellenére továbbra is folytatódik a politikai és emberi jogok rendszeres megsértése Kínában, amely olyan formákat ölt, mint a politikai bebörtönzés, ügyvédek, emberijog-védők és újságírók – köztük a weiquan mozgalom tagjainak – megtámadása és megfélemlítése, a független bíróság hiánya, a kényszermunka, a szólás- és vallásszabadság és a vallási és etnikai kisebbségek jogainak elnyomása, az önkényes fogva tartás, a laogai táborrendszer és az állítólagos szervkereskedelem; továbbra is ugyanilyen aggodalommal töltik el az újságírókról és emberi jogi aktivistákról, köztük a dalai lámáról, társairól és a Falun Gong követőiről vezetett fekete listák;

73. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy csak öt emberi jogi szervezet maradt bejegyezve Fehéroroszországban, és a hatóságok folyamatosan megfélemlítik és ellenőrzik ezeket a csoportokat, miközben folyamatosan elutasítják más emberi jogi csoportok jogi nyilvántartásba vétel iránti kérelmeit; üdvözlö az ENSZ Közgyűlésének 2007. májusi határozatát, amelyben elutasította Fehéroroszország felvételét az Emberi Jogi Tanácsba, rámutatva arra, hogy az emberi jogokat kevésbé tartja tiszteletben; ismételten sürgeti a fehérorosz hatóságokat, hogy hagyjanak fel a megfélemlítéssel, a zaklatással, a célzott letartóztatásokkal és a fehérorosz emberijog-védőkkel és civil társadalmi aktivistákkal szembeni politikai indíttatású büntetőeljárásokkal;

74. mélyen aggasztja, hogy 2007-ben az iráni hatóságok fokozták a független emberijog-védők és ügyvédek zaklatását abból a célból, hogy megakadályozzák őket az emberi jogok megsértésének nyilvánosságában és üldözésében; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az iráni kormány bezáratta azokat a nem kormányzati szervezeteket, amelyek bátorítják a civil társadalom részvételét és növelik a tudatosságot az emberi jogok megsértésével kapcsolatban, ideértve azokat a szervezeteket is, amelyek jogi és szociális segítséget nyújtanak az erőszak áldozataivá vált nőknek;

75. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyszínen működő emberijog-védők számára rendelkezésre bocsássák az iránymutatások végrehajtására vonatkozó kézikönyvet; ösztönzi a COHOM-ot, hogy terjessze az Európai Unió emberijog-védőkre vonatkozó iránymutatásainak a harmadik országokban lingua francának számító uniós nyelveken, valamint a fontos nem uniós nyelveken készült fordításait a regionális hivatalok és a nagykövetségek/delegációk körében; üdvözlö, hogy eddig orosz, arab, kínai és perzsa nyelven állnak rendelkezésre fordítások, azonban hangsúlyozza, hogy több fordítást kell elkészíteni helyi szinten; sürgeti az Európai Unió tagállamait, hogy egyszerűsítsék a vízumkérdést azon emberijog-védők számára, akiket az Európai Unióban szervezett eseményeken való részvételre hívtak meg, vagy akik a romló biztonsági körülmények elől menekülnek;

2008. május 8., csütörtök

Az emberi jogi párbeszégekről és a harmadik országokkal folytatott elismert konzultációkról szóló iránymutatások

76. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezdeményezzék az emberi jogi párbeszégekről szóló iránymutatások átfogó értékelését, és dolgozzanak ki egyértelmű mutatókat az egyes párbeszéd hatásának értékelésére, valamint alakítsák ki a párbeszéd kezdeményezésének, megszüntetésének és újraindításának kritériumait;

77. megismétli felhívását, hogy az emberi jogi párbeszédet ki kell terjeszteni, hogy az magában foglalja mind a harmadik országok, mind pedig az Európai Unió helyzetét, az említett párbeszéd hitelességének javítása érdekében;

78. ismételten felhív arra, hogy az emberi jogi kérdéseket a legmagasabb politikai szinten kell elbírálni annak érdekében, hogy az emberi jogi megfontolások nagyobb politikai súlyt kapjanak, és megakadályozzák, hogy a tagállamok vagy harmadik országok az emberi jogi kérdéseket a politikai párbeszédetől elkülönítve kezeljék; úgy ítéli meg, hogy ezt a párbeszédet sohasem szabad arra felhasználni, hogy a témát szakértői ülésekre korlátozzák, és ezáltal más politikai kérdésekhez képest másodlagos helyre sorolják vissza; felszólítja ezért a Tanácsot és a Bizottságot a következő intézkedések végrehajtására:

- az egyes párbeszédtek tekintetében rögzített célkitűzések közzététele és végrehajtásuk nyomon követése;
- annak megkövetelése, hogy az egyes párbeszédtekkel kapcsolatos értékeléseket lehetőleg minden évben, de legalább két évente elvégezzék;
- annak biztosítása, hogy a párbeszéd keretében minden egyes ülésen a tisztviselőknek szóló technikai megbeszélések mellett politikai szálon is folyjanak a megbeszélések, amelybe közvetlenül bevonják a miniszteri szintű hatáskörrel rendelkezőket;

79. ebben az összefüggésben ismételten hangsúlyozza a Parlament fent említett, a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és konzultációk működéséről szóló, 2007. szeptember 6-i állásfoglalásában rögzített javaslatokat; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy 2008 januárjában párbeszéd kezdődött a Tanács, a Bizottság és az Emberi Jogi Albizottság között a céllal, hogy végrehajtsák az említett állásfoglalás ajánlásait a Parlament párbeszédbe való általános bevonása tekintetében; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke értelmében a Tanács köteles konzultálni a Parlamenttel, és kellőképpen mérlegelnie kell annak véleményét;

80. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió és Kína közötti párbeszéd alapos elmélyítésére van szükség, és aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Kína csak az EU által e párbeszéd részeként felvetett, aggodalomra okot adó egyedi esetek kétharmadára adott választ; nyugtalanságának ad hangot az emberi jogok megsértésének súlyos esetei miatt Kínában, és hangsúlyozza, hogy a rezsim által a következő olimpiai játékokat szem előtt tartva, az Olimpiai Chartával összhangban tett ígérek ellenére sem javult az emberi jogokkal kapcsolatos helyzet Kínában; az Olimpiai Chartával összhangban üdvözli, hogy Kína megkezdte a kínzással foglalkozó különleges előadó ajánlásainak végrehajtását, és nemrégiben utasította a bíróságokat, hogy ne a vallomásokra támaszkodjanak; megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy a kínai kormány többször is megerősítette abbéli szándékát, hogy ratifikálni kívánja a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségkormányt, annak ratifikálása még mindig várat magára; sajnálja, hogy az Európai Unió és Kína részvételével 2007. november 28-án Pekingben tartott csúcstalálkozón nem fogadtak el EU–Kína közös nyilatkozatot az emberi jogokról, annak ellenére, hogy eredetileg bejelentették egy ilyen nyilatkozat kiadásának szándékát; felszólítja a Tanácsot, hogy adjon részletesebb eligazítást a Parlamentnek a vitákat követően, ideértve az egyes esetekben a Tanács és a tagállamok által tett diplomáciai lépések részletes felsorolását is; megjegyzi, hogy ezeket az aggályokat hangsúlyozni kell a pekingi olimpiai játékokhoz közeledve, amely fontos történelmi lehetőséget kínál az emberi jogok helyzetének javítására Kínában; ezzel összefüggésben továbbra is aggodalmának ad hangot a kínai jogszabályokkal kapcsolatban – beleértve az államtitkok rendszerét is –, amelyek akadályozzák a felelősségteljes kormányzás és a jogállamiság által fémjelzett rendszer kialakításához szükséges átláthatóságot; aggodalmának ad hangot a kínai és a nemzetközi média – beleértve az internetet, az internetes naplók vezetését, valamint a kínai és nemzetközi sajtó információkhoz való hozzáférését – szabadságának korlátozása miatt; hasonlóképpen további aggodalmának ad hangot az újságírókról és emberi jogi aktivistákról, köztük a dalai lámáról, társairól és a Falun Gong követőiről vezetett feketelisták miatt; ebben a tekintetben felszólít az AIDS-betegek jogaiért küzdő kiemelkedő aktivista, Hu Csia azonnali szabadon bocsátására; hangsúlyozza, hogy az olimpiai játékok után is folytatni kell az emberi jogi helyzet és a kérdéssel kapcsolatos jogszabályi változások gondos nyomon követését; sürgeti az Európai Uniót annak biztosítására, hogy a Kínával fenntartott kereskedelmi kapcsolatai az emberi jogi reformoktól függenek, és e tekintetben felszólítja a Tanácsot, hogy bármely új partnerségi és együttműködési keretmegállapodás véglegesítését megelőzően végezzen az emberi jogok helyzetére vonatkozó átfogó értékelést; felszólítja a Tanácsot

2008. május 8., csütörtök

és a Bizottságot, hogy vesse fel Belső-Mongólia Autonóm Régió, Kelet-Turkesztán és a Tibeti Autonóm Régió kérdését, tevélegesen támogassa a kínai kormány és a tibeti emigráns kormány küldöttei közötti átlátható párbeszédet, és emelje általános témává a kínai politika emberi jogi hatásait Afrikában; továbbra is riasztónak tartja az ujjur etnikai kisebbség emberi jogainak sorozatos megsértését Hszincsiang-Ujjur Autonóm Régióban;

81. továbbra is aggasztja, hogy az emberi jogi helyzet pozitív előrelépése és Irán együttműködése hiányában 2004 óta megszakadt az Iránnal folytatott emberi jogi párbeszéd; felszólítja az iráni hatóságokat, hogy a demokrácia mellett elkötelezett valamennyi civil társadalmi érdekelt fél támogatása céljából folytassák ezt a párbeszédet, és – békés és erőszakmentes eszközökkel – erősítsék meg azokat a jelenlegi folyamatokat, amelyek előmozdíthatják a demokratikus, intézményi és alkotmányos reformokat, biztosíthatják e reformok fenntarthatóságát, és megerősíthetik Iránban az emberi jogok valamennyi védelmezőjének és a civil társadalom összes képviselőjének részvételét a politikaformálás folyamataiban, megerősítve szerepüket az általános politikai párbeszédben; mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy 2007-ben tovább romlott az alapvető emberi jogok, különösen a szólásszabadság és a gyülekezési szabadság helyzete Iránban; elítéli az iráni hatóságok által 2007 áprilisa óta folytatott új erkölcsi kampányt, amelynek keretében férfiak és nők ezreit tartóztatták le az „erkölcstelen magatartás elleni” fellépés keretében; elítéli, hogy az iráni rezsim egyre többször alkalmazza a halálbüntetést;

82. sajnálja, hogy nincsenek eredményei az EU és Oroszország közötti emberi jogi konzultációknak, és felszólítja a feleket, hogy vonják be a Parlamentet ebbe a folyamatba; bátorítja a Tanács és a Bizottság erőfeszítéseit egy olyan helyzet megteremtésére, amelyben Oroszországban és az Európai Unióban felváltva kölcsönös konzultációkra kerül sor, amelyben a külügyminisztériumon kívül más orosz minisztériumok is részt vesznek a konzultációkban, és ahol az orosz küldöttség részt vesz a konzultációkhoz kapcsolódóan szervezett orosz és európai parlamenti szervek vagy nem kormányzati szervezetek ülésein; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Uniónak nem sikerült politikai változásokat elérni Oroszországban olyan érzékeny kérdések tekintetében, mint a csecsenföldi és más kaukázusi köztársaságokban fennálló helyzet, a büntetlenség és a törvényhozás függetlensége, az emberijog-védőkkel és a politikai foglyokkal – köztük Mihail Hodorkovszkijjal – szembeni bánásmód, a média függetlensége és a szólásszabadság, az etnikai és a vallási kisebbségekkel szembeni bánásmód, a jogállamiság tiszteletben tartása és az emberi jogok védelme a fegyveres erőknél belül, valamint a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés és egyéb kérdések; úgy véli, hogy a Csecsenföldről régóta folyó vitát ki kell terjeszteni az aggasztó ingusföldi és dagesztáni helyzetre; felszólítja az orosz hatóságokat, hogy védelmezze a nemzeti kisebbségeket a Mari El Köztársaságban, és biztosítsa az emberi és kisebbségi jogok tiszteletben tartását Mari El alkotmányával és az európai normákkal összhangban; helyteleníti, hogy folytatódik az újságírók, az emberi jogok védelmezői, a politikai foglyok és a nem kormányzati szervezetek üldözése, például legutóbb a Novaja Gazeta és a Nyizsnij Novgorod Alapítvány a Tolerancia Támogatásáért zaklatása; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nem kormányzati szervezetekről szóló, 2006-ban hatályba lépett új orosz jogszabályról 2007-ben bebizonyosodott, hogy önkényes és szelektív végrehajtásának adott lehetőséget, és azt a törvényes nem kormányzati szervezetek tevékenységeinek akadályozására, korlátozására és büntetésére használták fel, hozzájárulva ezzel a nem kormányzati szervezetek növekvő bizonytalanságához és veszélyeztetettségéhez; az Amnesty International 2007. decemberi jelentésével összhangban további aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az államügyészség folyamatosan nem tartja tiszteletben Mihail Hodorkovszkij és társa, Platon Lebegyev nemzetközi normák szerinti, tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, és aggodalmának ad hangot amiatt, hogy annak ellenére megtagadják Vaszilij Alekszanjantól, a Jukosz egykori alelnökétől az életmentő orvosi kezelést, hogy ennek biztosítására ismételt felszólított az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének elnöke; sürgeti Oroszországot, hogy tegyen további intézkedéseket a szólásszabadság, valamint az újságírók és emberijog-védők biztonságának megóvása érdekében; ezzel kapcsolatban úgy ítéli meg, hogy az Európai Uniónak prioritásként kell tekintenie Oroszország együttműködésére az EBESZ, az Európa Tanács és az Egyesült Nemzetek emberi jogi mechanizmusaiban, valamint az összes vonatkozó emberi jogi egyezmény ratifikálására, leginkább az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 14. jegyzőkönyvének ratifikálására, amely az egyezmény ellenőrzési rendszerének módosítására irányul; helyteleníti, hogy Oroszország nem hajlandó megfelelő számban és kellő időben nemzetközi választási megfigyelőket meghívni annak érdekében, hogy azok az EBESZ előírásaival összhangban megfelelően felügyeljék a választásokat, lehetlenné téve ezzel, hogy az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala megbízásával összhangban elvégezze tervezett választási megfigyelő küldetését, és ezért kénytelen megkérdőjelezni a 2007-es parlamenti és a 2008-as elnökválasztás demokratikus hitelét; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az emberi jogi kérdéseket – köztük az egyedi eseteket is – vesse fel az orosz hatóságok felé a legmagasabb szinten és az Oroszországgal kötendő új partnerségi és együttműködési megállapodásban; sürgeti a Bizottságot, hogy az emberi jogi helyzet tényleges javítása érdekében az emberi jogi záradékon túl szabjon meg egyértelműbb kötelezettségeket, és alakítson ki hatékonyabb ellenőrző mechanizmusokat;

2008. május 8., csütörtök

83. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy valamennyi szomszédos országgal hozzon létre emberi jogi albizottságokat; ismételten felhív arra, hogy a parlamenti képviselőket vonják be ezen albizottságok üléseinek előkészítésébe, és tájékoztassák őket az ülések eredményeiről; úgy ítéli meg, hogy míg a megbeszélések első fordulója – ahogy Tunézia esetében is – az albizottság tartós munkájának kialakítására és a partnerek közötti bizalom erősítésére összpontosíthatott, addig ezen albizottságoknak – most különösen Marokkó esetében – konkrét viszonyítási pontok és mutatók meghatározásával, valamint az egyedi esetek felvetésének lehetőségével egy eredményorientáltabb szakaszba kell lépniük; hangsúlyozza, hogy az emberi jogokról folytatott vita semmiképpen sem szorítkozhat ezekre az albizottságokra, és kiemeli annak szükségességét, hogy ezeket a kérdéseket egészen a legmagasabb szintig beépítsék a politikai párbeszédbe, annak érdekében, hogy növeljék az EU politikájának koherenciáját ezen a területen, és csökkentsék az ellentmondásokat a két fél által az emberi jogok helyzetével kapcsolatban a sajtó előtt tett nyilatkozatokban; üdvözli a Tanács 2007. október 16-i nyilatkozatát, amely szerint a jövőbeli EU–Líbia keretmegállapodásról folyó megbeszéléseken kifejezetten foglalkozni fognak többek között az emberi jogi együttműködésről és az ezen a területen elért előrelépésekről;

84. emlékeztet a szíriai helyzet romlására, ahol a rezsim hatóságai megtagadják, hogy hivatalos státuszt adjanak az emberi jogi csoportoknak, és ahol a biztonsági szolgálatok zaklatják az emberi jogi csoportokat, tagjaikat pedig jogállásuk hiánya miatt bebörtönzik; elítéli a másként gondolkodók és az ellenzéki pártok tagjainak letartóztatását, és sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szólítsák fel a szíriai kormányt az így fogva tartott újságírók, emberi jogi aktivisták és független jogászok szabadon bocsátására, valamint arra, hogy fűgessze fel a szükségállapotot;

85. elítéli a fehérorosz hatóságok által az ellenzékkel szemben hozott intézkedéseket; megjegyzi, hogy ezek az intézkedések egyre inkább azt a formát öltik, hogy módszeresen megpróbálják megalázni és rossz bánásmódban részesíteni az ellenzék tagjait; példaként kiemeli a Szaharov-díjas Aljakszandr Milinkevics közelmúltbeli letartóztatását; megjegyzi, hogy az Európai Uniónak nem sikerült javítania a helyzeten az emberi jogi reformok terén Fehéroroszországban;

86. kifejezi mély nyugtalanságát a Gázai övezetben tapasztalható katasztrofális emberi jogi válság miatt; felhívja az összes érintett felet, hogy tartsák tiszteletben az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát; megerősíti a gázai övezeti helyzetről szóló 2008. február 21-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ foglaltakat;

87. elismeri a Tanács és a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy 2008 májusában megszervezze az EU–Üzbegisztán emberi jogi párbeszéd második fordulóját, és helyesli a Bizottságnak a médiaszabadságról szóló civil társadalmi szemináriumok szervezésére irányuló erőfeszítéseit, amelyekre a párbeszéd keretében, lehetőleg Taskentben kerül sor; ismételten rámutat arra, hogy az emberi jogokról folytatott párbeszéd és a 2005. évi andzsáni mérsárlásról tartott szakértői ülés önmagában nem jelent előrelépést, és nem használható fel a szankciók eltörlésének indokaként; megjegyzi, hogy az andzsáni mérsárlás független nemzetközi kivizsgálásának és az üzbegisztáni emberi jogi helyzet javulásának elmaradása – az Európai Unió ezekhez a feltételekhez kötötte a szankciók megszüntetését – logikusan ahhoz vezetett, hogy meghosszabbították az Üzbegisztán elleni szankciókat; üdvözli, hogy az Általános Ügyek és Küllapcsolatok Tanácsának 2007. október 15–16-i következtetései különleges feltételeket vezettek be, amelyeket hat hónapon belül teljesíteni kell ahhoz, hogy fenntartsák a vízumkorlátozás felfüggesztését; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy alaposan értékeljék az Európai Unió Üzbegisztánnal szembeni szankcióinak részét képező egyes vízumkorlátozások felfüggesztésére vonatkozó határozat hatását, és tekintsék át az emberi jogok általános helyzetét az országban; sajnálja, hogy Üzbegisztán eddig nem tett előrelépéseket egyik említett szempontból sem; elismeréssel adózik Emberi Jogok Albizottságának munkája előtt, amely hathavonta szorosán ellenőrzi az emberi jogok helyzetét, hogy rendszeres parlamenti értékeléseket és ajánlásokat készítsen a Tanács számára az EU által az ügyben elfogadandó politikáról; megdöbbenését fejezi ki a 2007. december 23-i üzbegisztáni elnökválasztás miatt, amelyet az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala szerint „szigorúan ellenőrzött politikai környezetben tartottak, nem engedve teret a valódi ellenzéknek, és ... általában véve nem teljesítették az EBESZ számos, demokratikus választásokkal kapcsolatos kötelezettségvállalását”; elítéli Mark Weil, a független Ilkhom Színház alapítójának és igazgatójának 2007. szeptember 9-i taskenti meggyilkolását és Aliser Szajpov, az üzbég rezsimet bíráló újságíró 2007. október 24-én a kirgizisztáni Os városában történt meggyilkolását; ismételten felhív a politikai foglyok ⁽²⁾ azonnali szabadon bocsátására;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0064.

⁽²⁾ Különösen Mutabar Tadzsiabajeva, a Plammenoje Szerdce emberi jogi szervezet elnöke és 9 emberijog-védő: Noszim Iszakov, Norboj Holdzsigitov, Abduszattor Irzajev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Aliser Karamatov, Mama-radzsab Nazarov, Dilmurad Muhiddinov és Raszul Hudajnaszarov.

2008. május 8., csütörtök

88. támogatja, hogy a Tanács kész emberi jogi párbeszédet indítani a többi négy közép-ázsiai ország mindegyikével; felszólít arra, hogy a párbeszéd eredményorientált legyen, és teljes mértékben összhangban álljon az Európai Uniónak a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédre vonatkozó iránymutatásaival, biztosítva a civil társadalom és az Európai Parlament részvételét; felszólít arra, hogy a párbeszéd elindításához rendelkezjenek megfelelő erőforrásokat a Tanács és a Bizottság titkárságain belül;

89. megállapítja, hogy mind Törökország, mind pedig az EU Törökország csatlakozási folyamata melletti elkötelezettsége fontos a folyamatban lévő törökországi emberi jogi reform szempontjából;

90. reméli, hogy a lehető leghamarabb megtalálják és felelősségre vonják a Benazir Bhutto meggyilkolásáért felelős személyeket; megjegyzi, hogy 2007 során romlott az emberi jogi helyzet Pakisztánban, beleértve mindenekelőtt a bíróságok függetlenségét és a média szabadságát fenyegető veszélyeket is; ezt szem előtt tartva elítéli az Iftikar Mohammed Csaudri, Pakisztán legfelső bíróságának egykori elnöke ellen indított rágalomhadjáratot, valamint azt a tényt, hogy eltávolították hivatalából, és házi őrizet alá helyezték; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassák a bírói kar és az ügyvédi kamara által elindított demokratizálási mozgalmat, különösen azáltal, hogy kiterjesztik a meghívásokat a mozgalom néhány képviselőjére, köztük Csaudri úrra is; felszólít az összes eltávolított bírót hivatalába történő visszahelyezésére; tudomásul veszi a Pakisztánra vonatkozó új országstratégiai dokumentum elfogadását, és üdvözli, hogy az egész dokumentumban általánosan érvényesítették a konfliktusmegelőzést és az emberi jogokat; megjegyzi, hogy az Európai Közösség és Pakisztán Közös Bizottságának első ülését 2007. május 24-én tartották Iszlámábádban, és hangsúlyozza, hogy az emberi jogoknak kiemelt helyen kell szerepelniük az összes következő ülés napirendjén;

A nők nemi szervének megcsonkítása és más ártalmas hagyományos eljárások

91. hangsúlyozza, hogy mind a helyi társadalom szintjén, mind pedig a politikaformálási folyamatban fokozni kell az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megszüntessék a női nemi szerv megcsonkításának minden formáját, és ily módon rámutassanak arra, hogy a csonkításnak ez a módja a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdés és egyúttal a testi épség összefüggésében az emberi jogok megsértése is;

92. ragaszkodik ahhoz, hogy minden emberi jogi párbeszédben kifejezetten foglalkozzanak a nők jogaival, különösen a nőkkel és lányokkal szembeni megkülönböztetés és erőszak minden formája – beleértve legfőképpen a nemi kiválasztás alapján végrehajtott abortuszt, a sérelmes tradicionális szokásokat és gyakorlatokat, mint például a nők nemi szervének megcsonkítását és a korai vagy kényszerházasságot –, az emberkereskedelem minden formája, a családon belüli erőszak és a nőgyilkosság, valamint a munkahelyi és gazdasági kizsákmányolás elleni küzdelemmel és ezek megszüntetésével; ragaszkodik továbbá ahhoz, hogy utasítsák el, ha az államok az ilyen brutális cselekmények és a nők életét veszélyeztető összes gyakorlat megszüntetésére irányuló kötelezettségük alóli kibúvóként bármilyen szokásra, hagyományra vagy vallási megfontolásra hivatkoznak;

93. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkalmazzák az emberi jogi záradékokat annak érdekében, hogy a női nemi szerv megcsonkításának minden formája elleni küzdelmet kiemelt kérdéssé tegyék azon államokkal fenntartott kapcsolataikban, amelyek nem tagállamok, különös tekintettel azokra az államokra, amelyek a Cotonoui Megállapodás keretrendszerében (jelenleg az európai partnerségi megállapodások alapján) preferenciális kapcsolatokat tartanak fenn az Európai Unióval, és gyakoroljanak nyomást ezekre az államokra annak érdekében, hogy elfogadják az e gyakorlatok megszüntetéséhez szükséges jogszabályi, közigazgatási, igazságügyi és megelőző intézkedéseket;

94. emlékeztet a millenniumi fejlesztési célokra, és hangsúlyozza, hogy az oktatáshoz és az egészséghez való hozzáférés alapvető emberi jog; úgy véli, hogy az egészségügyi programoknak – beleértve a szexuális egészségre vonatkozókat is –, továbbá a nemek közötti egyenlőség előmozdításának, a nők felemelkedésének és a gyermekjogoknak fontos helyet kell elfoglalniuk az EU fejlesztési és emberi jogi politikájában, különösen ott, ahol széles körben elterjedt a nemi alapon elkövetett erőszak, és a nőket, valamint a gyermekeket a HIV/AIDS fertőzés veszélye fenyegeti, illetve elzárják őket az információtól, a megelőzéstől és a kezeléstől; felszólítja a Bizottságot, hogy fejlesztési politikájába, különösen a kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtási programokba integrálja az alapvető munkaügyi jogokat és a tisztességes munkára vonatkozó menetrendet;

95. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgítsák elő különösen azt, hogy az Afrikai Unió tagállamai ratifikálják és végrehajtsák az Afrikai Uniónak az afrikai nők jogairól szóló jegyzőkönyvét;

96. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az Európai Kezdeményezést a Demokráciáért és Emberi Jogokért (EIDHR), és biztosítsák, hogy a női nemi szerv megcsonkítása minden formájának megszüntetésével foglalkozó tevékenységekhez forrásokat rendelkezjenek;

2008. május 8., csütörtök

A Tanács és a Bizottság tevékenységeinek általános ellenőrzése, beleértve a két elnökség teljesítményét is

97. sajnálatosnak tartja, hogy Burmában a katonai junta folyamatosan megsérti az emberi jogokat és a demokráciát, és támogatja az Európai Unió elkötelezettségét rögzített célkitűzéseinek elérése mellett, azaz a katonai rezsim, a demokratikus ellenzék (nevezetesen az 1990. évi választásokat megnyerő Nemzeti Demokratikus Liga) és az etnikai nemzetiségek közötti befogadó jellegű, valódi „háromoldalú párbeszéd” megteremtését azzal a céllal, hogy biztosítsák a burmai demokratikus átalakuláshoz szükséges nemzeti megbékélést, valamint egy legitim, demokratikus polgári kormány létrehozását, amely tiszteletben tartja népének emberi jogait, és rendezi kapcsolatait a nemzetközi közösséggel; üdvözli, hogy a Tanács 2007 novemberében közös álláspontot fogadott el az érvényben lévő korlátozó intézkedések meghosszabbításáról és további korlátozó intézkedések bevezetéséről, azonban sajnálja, hogy ezen intézkedések hatóköréből kizárták az olyan létfontosságú ágazatokat, mint az energiaszektor és a katonai rezsim elleni pénzügyi és bankügyi szankciókat; ebben az összefüggésben úgy ítéli meg, hogy a korlátozó intézkedéseket magától értetődően a civil társadalom számára nyújtott szilárd támogatás mellett kell elfogadni, ami láthatóan nem történt meg Burmában; elítéli a burmai hatóságok által a buddhista szerzetesek és a többi békés demonstráló tüntetéseire adott brutális választ; helyteleníti a demokratikus aktivisták és újságírók folyamatos letartóztatását, és felszólítja a Tanácsot, hogy továbbra is kiemelt kérdésként kezelje a burmai emberi jogi helyzetet a UNHRC-ben, folyamatosan gyakoroljon nyomást Tomas Ojea Quintana, az ENSZ emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének második burmai látogatása érdekében, amelynek célja az emberi jogok megsértésének további felmérése; üdvözli az Európai Unió Burmával foglalkozó különmegbízottjának, Piero Fassinónak a kinevezését, és felkéri a Bizottságot, hogy az EIDHR keretében tevőlegesen támogassa a burmai demokráciabarát mozgalmat; elítéli Padoh Mahn Sha, a Karen Nemzeti Unió (KNU) főtitkára ellen 2008. február 14-én elkövetett merényletet, akit otthonában, Thaiföldön gyilkoltak meg; kéri a merénylet körülményeinek kivizsgálását, valamint azt hogy az EU fejezze ki felháborodását a katonai rezsimmal szemben, továbbá sürgeti a Burmából elmenekült és Thaiföldön élő demokratikus vezetők jobb védelmét; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Malajziában élő burmai menekültek rendkívül veszélyeztetettek, és ki vannak téve annak a veszélynek, hogy a malajziai hatóságok letartóztatják, fogva tartják, bebörtönzik és a deportálják őket; sürgeti a Tanácsot, hogy szólítsa fel a malajziai hatóságokat a menekültek szembeni brutális bánásmód megszüntetésére, hogy ösztönözzék az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságát az összes menekült nyilvántartásba vételére annak érdekében, hogy nagyobb védelmet biztosítsanak számukra, és sürgessék, hogy több ország fogadjon be letelepedés céljából Malajziából érkező burmai menekülteket;

98. felszólítja a Tanács elnökségét, hogy összpontosítson az emberi jogi szempontból különös aggodalomra okot adó országokra; ösztönzi a Tanácsot különösen arra, hogy teljes körűen hajtsa végre az Európai Unió emberijog-védőkre vonatkozó iránymutatásait, és rendeljen többletforrásokat az emberi jogok védelmezéséről szóló, a demokráciáért és az emberi jogokért folytatott európai kezdeményezés (EIDHR) keretében indított projektekhez, különösen a demokrácia támogatására Fehéroroszországban, Burmában, Eritreában, Észak-Koreában, Kubában, Laoszon, Üzbegisztánban, Vietnámban és Zimbabwében; úgy ítéli meg, hogy a projektek megtervezése és végrehajtása nem tehető függővé az adott rezsimek jóváhagyásától és együttműködésétől;

99. üdvözli az Európai Unió első emberkereskedelem elleni napjának 2007. október 18-i megtartását, amelynek célja, hogy felhívja a figyelmet az emberkereskedelem kérdéseire, és hangsúlyozza az Európai Unió régióta fennálló elkötelezettségét annak megszüntetése iránt;

100. üdvözli az Európai Unió nem kormányzati szervezeteinek emberi jogi fórumát, amelyet a portugál elnökség és a Bizottság szervezett, és amelyet 2007 decemberében tartottak Lisszabonban a gazdasági, szociális és kulturális jogok témájában; támogatja az emberi jogok oszthatatlanságát és egyetemességét megerősítő és az Európai Unió politikáinak külső és belső szempontjait sikeresen összekapcsoló fórum ajánlásait; bátorítja ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy egy megfelelő emberi jogi hatásvizsgálattal erősítsék meg a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatósága által végzett jelenlegi fenntarthatósági hatásvizsgálatot;

101. üdvözli a népirtásért, az emberiség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyekkel foglalkozó kapcsolattartó pontok európai hálózatának negyedik találkozóját, amelyre Hágában került sor 2007. május 7–8-án; tudomásul veszi az ülés munkáját, amelyet teljes egészében Ruandának és a ruandai gyanúsítottak tekintetében az európai államok által végzett nyomozásnak szenteltek; sajnálja, hogy a portugál elnökség alatt nem szervezték meg a hálózat ötödik ülését; emlékezteti a Tanácsot arra a kötelezettségvállalására, hogy minden elnökség alatt megszervez egy ilyen ülést;

2008. május 8., csütörtök

102. felszólítja a Tanács elnökségét, hogy foglalkozzon az Európai Unió dárfüri fellépésének elmaradásával; a helyes irányba tett első lépésként üdvözlözi az Afrikai Unió és az Egyesült Nemzetek vegyes műveletét Dárfürban (UNAMID), amelyet az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 2007. július 31-én egyhangúlag jóváhagyott az 1769 (2007) sz. határozattal; megjegyzi, hogy 2007. december 31-én az UNAMID átvette az Afrikai Unió szudáni misszióját (AMIS), és kezdeti mandátuma 2008. július 31-én jár le; arra számít, hogy a 7 000 fős AMIS misszió, amely eddig a békefenntartásért felelt, beleolvad ebbe az új haderőbe, és megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az UNAMID képes legyen teljesíteni megbízatását, beleértve a bevetett békefenntartók számának időszakos felülvizsgálatát is; mindazonáltal ragaszkodik ahhoz, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság által Dárfürrel kapcsolatban kiadott elfogatóparancsokat a lehető leghamarabb végrehajtsák; megjegyzi, hogy a csádi politikai és társadalmi helyzet romlásának egyik oka az volt, hogy Dárfürban az intézkedések nem voltak alkalmasak a humanitárius katasztrófa leküzdésére; azonnal intézkedésekre szólít fel, hogy fokozottabb támogatást nyújtsanak ennek az országnak;

103. aggódalmának ad hangot a lázadók által 2008 februárjában Csád fővárosában, N'Djaménában indított offenzíva miatt; hangsúlyozza az EU részvételének fontosságát abban, hogy fokozzák a diplomáciai nyomást a tűzszünet és a bekerített polgári lakosság védelme érdekében, és támogassák a békére és a nemzeti megbékélésre irányuló tárgyalásokat az országban; elítéli, hogy a csádi kormány a februári puccskísérlet után elnyomta a politikai ellenzékét a fővárosban, N'Djaménában; sürgeti a Tanácsot, hogy tegyen meg mindent a politikai ellenzék szabadságának biztosítása érdekében Csádban; hangsúlyozza a menekültválság és a lakóhelyüket országon belül elhagyni kényszerült személyek helyzetének súlyosságát Kelet-Csádban, ahol több mint 400 000 menekültet és lakóhelyét országon belül elhagyni kényszerült személyt helyeztek el 12 táborban Csád keleti határai mentén; üdvözlözi az Európai Unió Csádi Köztársaságban és a Közép-afrikai Köztársaságban vezetett erői békefenntartó missziójának (Eufor Csád/Közép-afrikai Köztársaság) létrehozását, valamint annak alapvető célkitűzését, azaz a menekültek, a lakóhelyüket országon belül elhagyni kényszerült személyek és a humanitárius segítségnyújtó szervezetek személyzetének védelmét ebben a válságövezetben;

104. üdvözlözi, hogy az Egyesült Nemzetek keretében megkezdődött a munka az egységes magatartási normák kidolgozása terén a békefenntartó missziókban részt vevő valamennyi személyzeti kategória tekintetében; megjegyzi, hogy a munkacsoport cselekvési terve vázolja azt a követelményt, amely szerint hat központi elvből álló csomagot kell beépíteni az Ügynökségközi Allandó Bizottság összes magatartási kódexébe, köztük a 18 év alatti személyekkel való szexuális kapcsolat tilalmának elvét, a helyileg érvényes nagykorúságtól és törvényes kortól függetlenül; üdvözlözi, hogy ez a magatartási kódex immár az Egyesült Nemzetek valamennyi békefenntartó és humanitárius személyzetére alkalmazandó; üdvözlözi a személyes magatartással foglalkozó egységek létrehozását az Egyesült Nemzetek Burundiban, Elefántcsontparton, Haitin és a Kongói Demokratikus Köztársaságban működő missziói keretében, amelyek kivizsgálják a vádakat, és segítséget nyújtanak az áldozatoknak; elvárja a magatartási kódex teljes körű végrehajtását az Egyesült Nemzetek valamennyi missziójában, beleértve adott esetben büntetőjogi szankciók végrehajtását is a személyzet azon tagjaival szemben, akikről bebizonyosodik, hogy gyermekeket erőszakoltak meg vagy zsákmányoltak ki szexuálisan;

105. üdvözlözi, hogy a Tanács létrehozza és rendszeresen frissíti azon kiemelt országok listáját (az úgynevezett „fordulóponton lévő országok”), ahol további összehangolt erőfeszítésekre van szükség az Európai Unió gyermekekről és fegyveres konfliktusokról, a halálbüntetésről és az emberi jogok védelmezőiről szóló iránymutatásainak végrehajtásához; megjegyzi, hogy hasonló gyakorlatok vannak tervbe véve az Európai Unió gyermekek jogainak előmozdítására és védelmére irányuló új iránymutatásainak végrehajtási stratégiája értelmében; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy terjesszék ki ezt a bevált gyakorlatot, ami lehetővé teszi, hogy az Európai Unió többek között hatékonyabban reagáljon diplomáciai lépéseken, nyilatkozatokon és más fellépési formákon keresztül az Európai Unió kínzásról szóló iránymutatásaira; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vonják be az Egyesült Nemzetek különleges mechanizmusait, és vegyék figyelembe az Európai Unió ajánlásait és sürgősségi állásfoglalásait a célországok azonosításakor;

106. megismétli kérését, hogy a harmadik országokkal az emberi jogokról és a demokráciáról folytatott tárgyalások, az összes emberi jogi okmány, dokumentum és jelentés – az emberi jogokról szóló éves jelentést is ideértve – egyértelműen foglalkozzanak a megkülönböztetés kérdésével, ideértve az etnikai, nemzeti és nyelvi kisebbségek problémáit, a vallásszabadsággal, ezen belül bármilyen vallással szembeni türelmetlenséggel és a kisebbségi vallásokkal szembeni megkülönböztető gyakorlatokkal, a kasztrendszeren alapuló megkülönböztetéssel, az őslakosok jogainak védelmével és előmozdításával, a nők emberi jogaival, a gyermekek jogaival, a fogyatékkal élőkkel, ideértve a szellemi fogyatékkal élőket is, továbbá bármilyen szexuális irányultságú személyekkel, teljes körűen bevonva szervezeteiket is, mind az EU-n belül, mind pedig – adott esetben – harmadik országokban;

2008. május 8., csütörtök

A Bizottság külső segítségnyújtási programjai és az EIDHR

107. aggodalmának ad hangot a 2007 decemberi kenyai elnökválasztások eredményeinek nyilvánvaló meghamisítása miatt, ami az erőszak kirobbanásához vezetett az országban, és felszólít az emberi jogok, köztük a szólásszabadsághoz való jog, a gyülekezési és egyesülési jog, valamint a szabad és tisztességes választásokhoz való jog garantálására; aggodalmának ad hangot a Kenyának a 2007 decemberi választások utáni napon kifizetett EU-támogatás miatt; sürgeti, hogy a jövőben a kormányoknak szánt kifizetéseket ne teljesítsék ilyen rövid idővel az általános választások után, és különösen, hogy e kifizetésekre ne kerüljön sor addig, amíg meg nem kapták az EU választási megfigyelő missziójának jelentését; a béketárgyalások fényében kiemeli annak jelentőségét, hogy az EU folyamatosan részt vegyen a működő és szilárd demokratikus kormányzat és elnökség elérésére irányuló folyamatos erőfeszítések támogatásában Kenyában;

108. üdvözlí az EIDHR elfogadását mint kifejezetten az emberi jogok és a demokrácia előmozdítására nyújtott külső segély pénzügyi eszközét, valamint azt, hogy az Európai Parlament prioritásait figyelembe vették a 2007. és 2008. évi programozási dokumentumokban;

109. teljes átláthatóságra szólít fel a pénz elköltésének és a projektek EIDHR keretében történő kiválasztásának és értékelésének módja tekintetében; felszólít a kiválasztott projektek interneten való közzétételére, amennyiben ez összeegyeztethető a kedvezményezettek védelmével;

110. üdvözlí, hogy az EIDHR alapján új projektet indítottak el, amely lehetővé teszi a sürgős fellépések végrehajtását az emberijog-védők védelme érdekében; felhívja a Bizottságot ezen új projekt gyors és hatékony végrehajtására;

111. javasolja, hogy az EIDHR költségvetését 2009-től növeljék meg különösen abból a célból, hogy további alapokat bocsássonak mind a „problémás” országokban zajló projektekre, mind a közvetlenül a bizottsági delegációk által a helyi civil társadalmi szervezetekkel közösen kezelt projektekre azért, hogy minden olyan ország, amelyben ezeket a projekteket végrehajtják, hozzáférhessen a közösségi alapokhoz;

112. felszólítja a Bizottságot, hogy igazítsa ki az EIDHR végrehajtására kijelölt személyzet számát mind a központban, mind pedig a küldöttségeknél, hogy figyelembe vegyék ezen új eszköz sajátosságait és az ahhoz kapcsolódó problémákat, és így rendelkezésre bocsássák a szükséges erőforrásokat és szakértelmet, figyelembe véve a támogatott projektek rendkívül érzékeny természetét, a projekteket végrehajtó civil társadalmi szereplők védelmének szükségességét és az eszköz által képviselt politikai célkitűzés fontosságát;

113. felszólít arra, hogy biztosítsanak különleges emberi jogi és demokráciával kapcsolatos képzést a harmadik országokban működő EU-delegációk személyzetének, egészen a legmagasabb szintig, tekintetbe véve különösen az iránymutatások alapján végrehajtott projekteket és az emberi jogok védelmezői támogatásának sürgős szükségességét; arra is felszólít, hogy a delegációvezetők kétévenkénti képzése emberi jogi modulokat is tartalmazzon, figyelembe véve a delegációk új feladatait ezen a területen;

114. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a koherenciát az Unió politikai prioritásai és az általa támogatott projektek és programok között, különösen a harmadik országokkal kapcsolatos kétoldalú programozást illetően; továbbá felszólít a programok és a tematikus eszközök közötti koherencia biztosítására, valamint arra, hogy ezeket az eszközöket erősítsék meg, mivel ezek az egyedüli olyan eszközök, amelyekkel az Unió az érintett országok hatásainak támogatása nélkül képes projekteket végrehajtani a harmadik országokban;

115. megjegyzi, hogy az EIDHR keretében az Európai Unió választási megfigyelő misszióira fordított pénzeszközök 2007-ben az EIDHR rendelkezésére álló összes forrás 23%-át tették ki (30,1 millió EUR), és hogy 11 ilyen missziót hajtottak végre;

116. megjegyzi, hogy azon projektek teljes EIDHR-finanszírozásának jelentős részét (50%-át), amelyekről 2007-ben kötöttek szerződést, nagy tematikus projektekre fordították, és csak egy kis részüket (24%) fordították országok szerinti támogatási rendszerekre (amelyek a mikroprojektekkel egyenértékűek); szintén megjegyzi, hogy az eszközöknek csak egy kis részét fordították Ázsiára, és javasolja a földrajzi eloszlás egyensúlyának újragondolását;

2008. május 8., csütörtök

117. megjegyzi, hogy gondosan kell eljárni az olyan nemzetközi szervezetek finanszírozásakor, amelyekhez a forrásokat a tagállamok előírt hozzájárulásai biztosítják (ilyen például az NBB), mivel e szervezetek finanszírozása egyenértékű azon állami felek támogatásával, amelyek kötelesek e szervezetek finanszírozására és ez más, az EIDHR támogatásától függő projekteket és intézményeket veszélyeztet, mint például a nem kormányzati szervezetek projektjeit és a Sierra Leonéval foglalkozó különleges bíróság megörökölt programját és támogatását;

Választási segítségnyújtás és választási megfigyelés

118. elégedettséggel jegyzi meg, hogy az EU egyre nagyobb mértékben alkalmazza a választási segítségnyújtást és választási megfigyelést harmadik országokban a demokrácia támogatása céljából, és hogy széles körben elismerik e missziók kiemelkedő szerepét és függetlenségét;

119. fokozott éberségre ösztönöz azoknak az országoknak a kiválasztási kritériumaival kapcsolatban, ahol választási segítségnyújtást/választási megfigyelést hajtanak végre, valamint a nemzetközi szinten meghatározott módszertan és szabályok betartását illetően, különös tekintettel a misszió független jellegére;

120. úgy ítéli meg, hogy a korábbi tapasztalatokat figyelembe véve ebben a szakaszban a választási segítségnyújtást és választási megfigyelést egy összefüggő folyamatba kell beépíteni, amely a demokrácia és az emberi jogok létrehozásához nyújtott választás előtti támogatási szakaszt, és, ami a legfontosabb, a demokratikus folyamat támogatását és értékelését célzó választás utáni szakaszt foglal magában, a jogállamiság megerősítése, a demokratikus intézményrendszer, a politikai pluralizmus, a bírói függetlenség és a civil társadalom szerepének megszilárdítása érdekében;

121. emlékeztet arra, hogy a választások utáni politika igénye szerepel az EIDHR jogalapjában;

122. felszólít arra, hogy a választási folyamatot – a választás előtti és utáni szakaszokat is – építsék be az érintett harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd különböző szintjeibe, azzal a céllal, hogy biztossáák az EU politikáinak koherenciáját, és megerősítsék az emberi jogok és a demokrácia döntő szerepét;

123. emlékezteti továbbá a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a demokráciára és az emberi jogokra irányuló stratégiákat minden egyes ország tekintetében meg kell tervezni, ahogy ezt néhány tagállam már meg is kezdte, mivel ezek alapvető eszközei a követett politikák koherenciájának, a választási folyamatok során is;

124. felszólítja a Külügyi Bizottságot, hogy a félidős felülvizsgálat előtt készítsen számvetést az EIDHR különböző elemeinek végrehajtásáról;

Az emberi jogi és demokráciázáradékok végrehajtása a külső megállapodásokban

125. sajnálja, hogy az emberi jogi és demokráciázáradékokat – a harmadik országokkal kötött együttműködési és partnerségi megállapodások alapvető elemeit – még mindig nem hajtják végre konkrét formában, mivel hiányoznak a végrehajtásukat lehetővé tevő mechanizmusok;

126. ebben az összefüggésben ismételten hangsúlyozza a fent említett, az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciázáradékról szóló, 2006. február 14-i európai parlamenti állásfoglalás javaslatait; hangsúlyozza különösen annak szükségességét, hogy ezeket a záradékokat építsék be az összes uniós megállapodásba, beleértve az ágazati megállapodásokat is;

127. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kovácsoljon előnyt abból a jelenlegi körülményből, hogy lejárnak a több szomszédos országgal és Oroszországgal kötött partnerségi és együttműködési megállapodások, továbbá az új megállapodásokról folyó tárgyalásokból, annak érdekében, hogy a jövőbeli megállapodásokban érvényesítsék az emberi jogokat és az azokról folytatott hatékony párbeszédet, többek között a nyomon követési mechanizmusok keretében;

128. sürgeti a Bizottságot, hogy uniós külkereskedelmi, beruházási és fejlesztési politikái keretében biztosítsa, hogy az uniós magánvállalatok harmadik országokban folytatott gazdasági tevékenységük során tiszteletben tartsák a nemzetközi emberi jogi normákat, különös tekintettel a természeti erőforrások kiaknázására és az érintett helyi közösségek és őslakosok megfelelő tájékozottságon alapuló előzetes hozzájárulásának megszerzésére vonatkozó nemzetközi kötelezettségre; úgy véli, hogy az ez ügyben tett előrelépést a Parlamentnek nyomon kell követnie, és arról jelentést kell készítenie;

2008. május 8., csütörtök

129. megismétli felhívását, hogy az emberi jogi záradékokat a felek között egy átláthatóbb konzultációs eljárás keretében kell végrehajtani, részletezve azokat a politikai és jogi mechanizmusokat, amelyeket a kétoldalú megállapodásoknak az emberi jogok nemzetközi joggal ellentétes ismételt és/vagy rendszeres megsértése miatti felfüggesztésére irányuló kérelem esetén kell alkalmazni; úgy ítéli meg, hogy a záradékoknak részletesen tartalmazniuk kell azokat a mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik az adott együttműködési megállapodás ideiglenes felfüggesztését, valamint a „figyelmeztető mechanizmust”;

130. megjegyzi, hogy az Európai Unió 2007-ben nem kötött olyan új megállapodásokat, amelyek emberi jogi záradékokat tartalmaztak;

131. üdvözlí, hogy a Tanács és a Bizottság 2007 júniusában felfüggesztette Fehéroroszország általános közösségi preferenciarendszer szerinti kereskedelmi kedvezményeit, annak következményeként, hogy a fehérorosz kormány nem hajtotta végre az ILO 2004-ben közzétett ajánlásait;

132. úgy véli, hogy a demokrácia és az emberi jogok védelmének az EU külső határain való biztosítása az emberi jogok általános érvényesítésére irányuló uniós erőfeszítések kiemelt prioritásává kell tenni; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az európai szomszédsági politika, az Oroszországgal folytatott stratégiai partnerség és a Törökországgal és a Nyugat-Balkán országaival fenntartott kapcsolatok keretében erősítsék tovább az emberi jogok érvényesítésére irányuló erőfeszítéseiket, és e célból használják ki teljes körűen a meglévő regionális együttműködési kereteket ezekben a régiókban; megismétli, hogy a szóban forgó országok megoldatlan konfliktusokkal sújtott térségeiben kiemelten foglalkozni kell az emberi jogok megsértésével, ezek ugyanis jelentősen akadályozzák a jogállamiság és a demokrácia megszilárdítását az EU jelenlegi külső határain;

Az emberi jogok általános érvényesítése

133. felhívja a Bizottságot a kibővített általános preferenciális rendszerből származó előnyök olyan országok számára történő odaitélésének további közeli nyomon követésére, amelyekben súlyos hibákat észleltek az alapvető munkaügyi normákról szóló nyolc ILO-egyezmény végrehajtását illetően a polgári és politikai jogok megsértése vagy a börtönmunka alkalmazása miatt; kéri a Bizottságot, hogy dolgozza ki az általános preferenciális rendszer emberi jogi megfontolásokból történő visszavonásának kritériumait;

134. emlékeztet az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által az 1986. december 4-i 41/128. sz. határozattal elfogadott, a fejlődéshez való jogról szóló nyilatkozatra, amely elismeri, hogy a fejlődéshez való jog elidegeníthetetlen emberi jog, és az államok viselik az elsődleges felelősséget az olyan feltételek megteremtéséért, amelyek kedveznek a fejlődéshez való jog kiteljesedésének, valamint lépéseket kell tenniük a nemzetközi fejlesztéspolitikák megfogalmazása felé annak érdekében, hogy elősegítsék e jog teljes körű megvalósulását; olyan intézkedésekre szólít fel, amelyek biztosítják, hogy az államok ezen felelősségét érintő nemzetközi fejlesztési programok befogadóak és hozzáférhetőek legyenek a fogyatékkal élők számára, a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló, az Európai Közösség által 2007. március 30-án aláírt ENSZ-egyezmény 32. cikkével összhangban;

135. emlékezteti a Tanácsot arra a kötelezettségvállalására, hogy a KKBP és más uniós politikák keretében általánosan érvényesíteni fogja az emberi jogokat, ahogy azt a Politikai és Biztonsági Bizottság által 2006. június 7-én jóváhagyott dokumentum felvázolja; további előrelépésre szólít fel az említett dokumentumban szereplő ajánlások végrehajtása terén; emlékezteti a Tanácsot a földrajzi munkacsoportokra háruló kötelezettségekre, amelyek szerint átfogó tervezési tevékenységük részeként azonosítaniuk kell a kulcsfontosságú emberi jogi kérdéseket, prioritásokat és stratégiákat, és rendszeresebb párbeszédet kell kialakítaniuk a nemzetközi nem kormányzati szervezetekkel és emberijog-védőkkel;

136. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió 2008. évi általános költségvetése előírja, hogy a fogyatékkal élőkre szánt előirányzatoknál ellenőrizni kell, hogy közösségi segélyként megfelelnek-e a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 32. cikkének, és felszólít a költségvetés e rendelkezéseinek szigorú végrehajtására és nyomon követésére;

2008. május 8., csütörtök

137. felszólítja a Tanácsot, hogy tegyen meg mindent az egészséghez való alapvető jog érvényesítéséért a fájdalomcsillapítás és az ópiáttartalmú fájdalomcsillapítókhoz való hozzáférés tekintetében, megjegyezve, hogy a Nemzetközi Kábítószer-ellenőrző Szerv felkérte a nemzetközi közösséget, hogy támogassák a fájdalomcsillapítók felírását, különösen a szegény országokban – azzal a feltétellel, hogy ezt nemzetközi és nemzeti felügyeleti megbízottak, például a nemzeti kormányok és az Egyesült Nemzetek szakosodott ügynökségei szigorúan ellenőrzik –, mivel súlyos kezelési hiányosságokról számoltak be több mint 150 országban; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy dolgozzanak azon, hogy a szervezet Alapokmányának 3. cikkében rögzítettek szerint a WHO-tagság megnyíljon valamennyi állam előtt, így erősítve a WHO-programok hatékonyságát és egyetemességét;

138. feltétel nélkül elítéli a gyermekek kizsákmányolásának valamennyi formáját, akár szexuális kizsákmányolás – ideértve a gyermekpornográfiát és a gyermekekkel kapcsolatos szexturizmust –, akár kényszermunka formájában, az emberkereskedelem minden formájával együtt; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy komoly szociális és emberi jogi kérdésként ismerjék el a több ezer utcagyerek és koldulásra kényszerített gyermek problémáját, és tegyenek intézkedéseket annak megoldására; és felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be szankciókat azok ellen, akik a koldulásra kényszerített gyermekekkel szembeni embertelen bánásmódot felelősek;

139. sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is ösztönözze az európai és helyi vállalatok körében a vállalatok szociális felelősségét; kéri a Tanácsot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek az ENSZ vállalati és emberi jogi különleges képviselőjétől kapott bármiféle visszajelzésről, amellyel kialakíthatók a vállalati felelősség és elszámoltathatóság normái a transznacionális vállalatok és más üzleti vállalkozások esetében az emberi jogokra tekintettel

140. elismeri, hogy a bevándorlási politika elsőbbséget kapott az Európai Unió bel- és külpolitikai napirendjén, és hogy az ezzel kapcsolatos szövegekben az EU kísérletet tett a bevándorlás és a fejlődés összekapcsolására, valamint annak biztosítására, hogy a bevándorlók alapvető jogait tiszteletben tartják; fenntartja azonban, hogy a valóság meghazudtolja a szövegeket; hangsúlyozza, hogy illegális bevándorlók visszafogadásáról szóló megállapodásokat olyan harmadik országokkal kell kötni, amelyek rendelkeznek az állampolgáraik visszafogadásának kezeléséhez és jogaik védelméhez szükséges jog- és intézményrendszerrel; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy e visszafogadási megállapodások végrehajtása során biztosítva legyen a visszaküldés tilalma elvének teljes mértékű tiszteletben tartása, valamint a tisztességes menekültügyi eljáráshoz való hozzáférés; kéri a visszafogadási megállapodások keretében visszatért személyekkel való bánásmód hatékony nyomon követését, különösen a „visszaküldési láncok” tekintetében;

141. felszólítja a Tanácsot, hogy biztosítsa a menekültek, menedékkérők és migránsok jogainak teljes körű tiszteletben tartását a gyakorlatban, amikor megerősítik bevándorlás- és menekültügyi együttműködésüket a harmadik országokkal; hangsúlyozza különösen, hogy az európai szomszédsági politika mechanizmusait kell felhasználni az emberi jogokkal kapcsolatos teljesítmény nyomon követésére ezen a területen; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy bizonyosodjon meg arról, hogy az illegális bevándorlással szembeni fellépéshez kapcsolódó együttműködési politikákkal összefüggésben mindent megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országok rendőrségi és igazságügyi szervei tiszteletben tartják az emberi jogokat; felszólítja továbbá a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az illegális bevándorlással szembeni fellépéshez kapcsolódó együttműködési politikákkal összefüggésben ne nyújtsanak támogatást olyan országok rendőri és igazságügyi szerveinek, ahol súlyosan és rendszeresen megsértik az emberi jogokat és/vagy nem számolnak be az adott pénzeszközök felhasználásának módjáról;

142. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nemzetközi szinten tegyen uniós kezdeményezéseket a szexuális irányultságon és nemi azonosságon alapuló üldözés és megkülönböztetés elleni küzdelemre, például egy ezzel a témával foglalkozó határozat támogatásával az Egyesült Nemzetek szintjén, továbbá olyan nem kormányzati szervezeteknek és szereplőknek nyújtott támogatással, amelyek az egyenlőség és a megkülönböztetés-mentesség előmozdítására törekednek; elítéli, hogy sok ország büntetendővé tette a homoszexuális magatartást, hogy Iránban, Szaúd-Arábiában, Jemenben, Szudánban, Mauritániában, az Egyesült Arab Emírségekben és Nigéria egyes részein halálbüntetéssel sújtják a homoszexualitást, hogy 77 országban vannak érvényben olyan törvények, amelyek felhatalmazzák az állami hatóságokat arra, hogy vádat emeljenek és adott esetben börtönbüntetéssel sújtásuk az azonos neműek közötti aktusok miatt, továbbá hogy számos ország, például Pakisztán, Banglades, Uganda, Kenya, Tanzánia, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone, Malajzia és India (ahol a Büntető Törvénykönyv vonatkozó rendelkezéseinek bírósági felülvizsgálata jelenleg folyik) hatályos törvényei 10 évtől életfogytiglanig terjedő szabadságvesztés kiszabását teszik lehetővé; teljes mértékben támogatja a szexuális irányultsággal és nemi azonossággal kapcsolatos nemzetközi emberi jogok alkalmazására vonatkozó jogi elveket; sürgeti a tagállamokat, hogy adjanak menedéket azoknak a személyeknek, akik származási országukban üldözés veszélyének vannak kitéve szexuális irányultságuk és nemi azonosságuk miatt;

2008. május 8., csütörtök

143. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának 2009-re tervezett miniszteri találkozására tekintettel biztosítsák, hogy a nemzetközi ügynökségeknek, például az ENSZ illegális kábítószerrel foglalkozó ügynökségeinek nyújtott finanszírozást sosem fordítják sem közvetlenül, sem pedig közvetve biztonsági szervek támogatására olyan országokban, ahol súlyosan és rendszeresen megsértik az emberi jogokat, vagy halálbüntetést szabnak ki a kábítószerrel kapcsolatos ügyekben; felszólít továbbá egy olyan dokumentum elkészítésére, amely az Egyesült Nemzetek Kábítószerügyi Bizottságának következő ülészaka alkalmából átfogóan és részletesen felsorolja az Európai Unió tagállamai által az emberi jogokkal és kábítószerrel kapcsolatos politikák terén végrehajtott bevált gyakorlatokat;

144. megismétli a nemzetközi emberi jogi rendelkezéseknek való megfelelést ösztönző uniós belpolitika fontosságát és annak szükségességét, hogy a tagállamok jogszabályait többek között a genfi egyezményekből és azok kiegészítő jegyzőkönyveiből, a kínzás elleni egyezményből, a népirtásról szóló egyezményből és a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumából eredő kötelezettségekkel összhangban hozzák; üdvözli az egyes tagállamokban az egyetemes joghatóság alkalmazásának terén elért előrehaladást; a bel- és külpolitikák nagyobb koherenciájára törekedve ösztönzi a Tanácsot, a Bizottságot és tagállamokat, hogy a súlyos nemzetközi bűncselekményekkel kapcsolatos büntetlenség elleni küzdelmet foglalják bele a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös uniós térség kialakítására irányuló törekvésekbe;

145. megismétli az internetes tartalmak olyan korlátozásával kapcsolatos aggodalmait – függetlenül attól, hogy az az információ terjesztésére vagy fogadására vonatkozik –, amelyet a kormányok vezettek be, és amelyek nem összeegyeztethetők a szólásszabadság garantálásával; e tekintetben felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy dolgozzanak ki közösségi szabályokat olyan áruk harmadik országokkal folytatott kereskedelmére vonatkozóan – beleértve a szoftvereket, hardvereket és egyéb hasonló cikkeket is –, amelyek egyedüli rendeltetése általános megfigyelési tevékenységek lebonyolítása és az internetes hozzáférésnek a szólásszabadsággal összeegyeztethetetlen módon történő korlátozása, valamint az ilyen áruk behozatalára és kivitelére vonatkozóan, kivéve az olyan árukat, amelyek egyedüli rendeltetése a gyermekek védelme; úgy ítéli meg, hogy ugyanezt kell alkalmazni a megfigyelési és/vagy katonai technológiákra is, ha azok célországa olyan ország, amely rendszeresen megsértik az emberi jogokat; egyben konkrét megoldásokat kér annak megakadályozására, hogy az európai vállalatok olyan személyes adatokat adjanak át ezeknek az országoknak, amelyek e jogok – különösen a szólásszabadság – megsértésére használhatók fel;

Az Európai Parlament emberi jogi ügyekben történő beavatkozásainak hatékonysága

146. kéri a Tanácsot, hogy vegyen részt a sürgősségi állásfoglalásokról tartott vitákon, és kéri, hogy az Emberi Jogi Albizottság kapjon konstruktívabb szerepet a sürgősségi témák kiválasztására szolgáló következetes és átlátható kritériumok kialakításában;

147. javasolja, hogy az állásfoglalásokat és az emberi jogi kérdésekhez kapcsolódó többi kiemelt fontosságú dokumentumot fordítsák le a megcélzott területeken beszélt nyelvekre, különösen azokra a nyelvekre, amelyek használatát nem ismerik el az emberi jogok megsértéséért felelős kormányzati hatóságok;

148. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a burmai és kubai hatóságok megtagadták beleegyezésüket a Parlament azon kérésére, hogy delegációt küldhessenek a korábban Szaharov-díjjal kitüntetettek meglátogatására; úgy ítéli meg, hogy a Parlamentnek elő kell segíteni a Szaharov-díjasok hálózatának létrehozását, amelynek keretében rendszeres üléseket tartanak a Parlamentben;

149. határozottan elítéli, hogy a „Damas de Blanco” (Nők fehérben) nevű, Szaharov-díjjal kitüntetett szervezet tagjait rendszeresen bántalmazták és zaklatják, miközben békés tüntetés keretében kérik immár ötödik éve kubai fogságban élő rokonaik szabadon bocsátását; felkéri elnökét, hogy ismételten kérje a kubai hatóságokat, hogy engedélyezzék a 2002-ben Szaharov-díjjal kitüntetett Oswaldó Payá számára, hogy az európai intézmények által a részére küldött meghívólevélnek megfelelően személyesen jelenjen meg előttük és tájékoztassa őket a jelenlegi kubai politikai helyzetről; felkéri továbbá elnökét, hogy továbbítsa a kubai hatóságoknak az Európai Parlament határozott kívánságát és elhatározását, miszerint az elkövetkező hetekben munkahelyeinek egyikén fogadja a „Damas de Blanco” csoportot és hivatalosan átadja nekik a 2005-ös Szaharov-díjat;

150. emlékezteti a Parlament küldöttségeit, hogy a harmadik országokba tett látogatásaik napirendjébe rendszeresen vegyék fel az emberi jogi helyzetről folytatandó parlamentközi vitát;

2008. május 8., csütörtök

151. elismeri az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatával foglalkozó ideiglenes bizottság munkáját, valamint az említett bizottság jelentését, amelynek eredményeképpen a Parlament 2007. február 14-én elfogadta ezzel kapcsolatos állásfoglalását⁽¹⁾; kéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy minden szinten működjenek együtt most és a jövőben is a rendkívüli kiadatás gyakorlatának leleplezése és elítélése érdekében; ebben az összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek a lengyel és román kormányok 2007. július 23-án küldött levelére adott válaszokról, amelyben részletes tájékoztatást kért a két országban folytatott vizsgálatok kimeneteléről, továbbá a tagállamok megfelelő terrorizmusellenes jogszabályaira vonatkozó kérdőívek eredményeiről, amelyeket az összes tagállamnak megküldtek a 2007. szeptemberi plenáris ülésen bejelentettek szerint;

*

* *

152. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-nek, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek és az állásfoglalásban említett országok és területek kormánya-
inak.

⁽¹⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 309. o.

Az EU választási megfigyelési küldetesei: célok, gyakorlati lépések és a jövőbeni kihívások

P6_TA(2008)0194

Az Európai Parlament 2008. május 8-i állásfoglalása az EU választási megfigyelő misszióiról: célok, gyakorlatok és jövőbeni kihívások (2007/2217(INI))

(2009/C 271 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, különösen annak 25.
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre és az EBESZ által 1990-ben Koppenhágában és az 1999-es isztambuli csúcstalálkozón elfogadott kötelezettségvállalásokra – amely utóbbi alkalommal az EBESZ összes részt vevő országa kötelezettséget vállalt arra, hogy választásaira nemzetközi megfigyelőket hív, különösen az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatalát (ODIHR),
- tekintettel az Emberek és Népek Jogainak Afrikai Chartájára, valamint az Emberi Jogok Amerikai Egyezményére,
- tekintettel a nemzetközi választási megfigyelés alapelveiről szóló nyilatkozatra és a nemzetközi választási megfigyelők magatartási kódexére, amelyet 2005. október 27-én az Egyesült Nemzeteknél, New Yorkban fogadtak el,
- tekintettel az EU és harmadik országok között létrejött valamennyi megállapodásra, valamint az ilyen megállapodásokban szereplő emberi jogi és demokráciával kapcsolatos záradékokra,
- tekintettel az EU-Szerződés 3., 6. és 11. cikkére, valamint az EK-Szerződés 3., 177., 179. és 181a. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett alapjogi chartájára⁽¹⁾,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze – EIDHR) létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.